

Boldogság

*„Aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és megmarad
amellett, az nem feledékeny hallgató, sőt cselekedet követője lévén,
az boldog lesz az ő cselekedetében.”*

(Jakab levele 1,25)

**KALENDÁRIUM
SZEPTEMBER –
ŐSZELŐ HAVA**

Szeptember 1. – A II. világháború kitörésének napja

Az 1939-ben kitört világháború hat évvel később, 1945. szeptember 2-án ért véget, amikor a japánok a Missouri hadihajó fedélzetén aláírták a fegyverletételt. A két dátum között eltelt hat évben a tengelyhatalmak részéről több mint 12 millió áldozat volt, míg a szövetségesek esetében az ötvenmilliót is meghaladta a halottak száma.

„Mindenki, aki kardot fog, kard által vész el” (Máté 26,52)

Szeptember 3. – 200 esztendeje, e napon született báró Eötvös József

Hazánk egykori vallás- és közoktatásügyi miniszteréhez fűződik az általános és kötelező népoktatásról, valamint a zsidók egyenjogúsításáról szóló törvény elfogadtatása. A jobbagység felszabadításáért, hazánk demokratikus átalakulásáért küzdött a reformkorban. Mind politikusként, mind íróként társadalmi reformokat sürgetett, szinte mindig felemelte hangját, ha úgy érezte, a nép jogait lábbal tiporják.

„Emberi feladatunk segíteni mindig, hol segíthetünk, enyhíteni minden szenvedést, magunkhoz felemelni minden elnyomottat, helyreállítani minden igazságtalanságot, s csak ha ezt, s amennyiben ezt teljesítjük, teljesítettük isteni Üdvözítőnk parancsait...”

Szeptember 8. – Az írni-olvasni tudás nemzetközi napja

1965-ben e napot az UNESCO által Teheránba összehívott világkongresszus nyilvánította nemzetközi nappá, abból a célból, hogy a nap ráirányítsa a figyelmet az írástudatlanság problémájára. Egy felmérés szerint a világon 776 millió felnőtt analfabéta él, és 75 millió iskolás korú gyermek nem látogat alsó fokú oktatási intézményt.

„Az olvasás is gondolkodás, s az írás is beszéd.” (Babits Mihály)

Szeptember harmadik keddje – A Béke Nemzetközi Napja

1982 óta létezik ez a nemzetközi nap. 2001 óta globális tűzszüneti, illetve Kofi Annan ENSZ-főtitkár kezdeményezésének hatására erőszakmentes nap is. A fizikai terror mellett napjainkban egyre nagyobb teret nyer a lelki terror. Az ENSZ a kisközösségek, civil szerveze-

tek, a „kisemberek” kezébe „teszi” a béke sorsát. Lehet, mi tehetjük a legtöbbet a békéért? Mert a családokban, a kisközösségeinkben kell megteremtünk a békét. Nem harcosokat kell nevelnünk, hanem hősokeket. Az életigenlés ifjú hőseit...

„Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, a mint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen!” (János 14,27)

Szeptember 18. – A Rokkantak Napja

A nap célja, hogy felhívja a figyelmet a baleset, betegség vagy katasztrófa következtében fogyatékosá válók problémáira. Hazánkban a mozgáskorlátozottak komoly gondokkal küzdenek meg nap, mint nap. A közelmúltban újabb száz magyarországi rokkant panaszos ügyét iktatták a Strasbourgi Emberjogi Bíróságon. Az ügyek többsége diszkriminációról, az ellátások elvesztéséről és a jogorvoslat hiányáról szól.

„Mert megítéli az Úr az ő népét, és megkönyörül az ő szolgálói, ha látja, hogy elfogyott az erő, s védett és védtelen oda van.” (5Móz 32,36)

Szeptember 21. – Máté apostol emléknapja

Máté névünnepe már a legkorábbi martirológiumok szeptember 21-re tették. Rómában a XI. századtól e napon emlékeznek meg róla. A Máté név jelentése: „Jahve ajándéka” vagy „a hűséges”. Máté, akit Lévi-nek is hívtak, a hagyomány szerint az első evangélium szerzője. Adószedő és vámos volt Kapernaumban. Jézushoz igehirdetésének második évében csatlakozott. A hagyomány szerint Krisztus halála után ő jegyezte le – közvetlen tapasztalat alapján – a Megváltó szavait és cselekedeteit, s így az evangéliumok sorában időrendben az ő írása áll az első helyen.

„És mikor Jézus onnét tovább ment, látott egy embert ülni a vámszedő helyen, a kinek Máté volt a neve, és monda néki: Kövess engem!” (Máté 9,9-13)

Szeptember utolsó vasárnapja – A Szív Világnapja

A Szív Világszövetsége (WHF) kezdeményezésére, 2000 óta a világon mindenütt egyszerre rendezik meg a Szív Világnapját. A szív és érrendszeri betegség a világon a leggyakoribb halálozási ok, mely évente 17,5 millió életet követel. Magyarországon a szív és érrendszeri betegségek több áldozatot szednek, mint valamilyen más betegség, baleset és más halálok együttesen.

„Az Isten szemében az ember rejtett énje az értékes, a szív a maga békés szelídségében és zavartalan nyugalmasában.” (1Péter 3,3-4)

Szeptember 26. – A Nyelvek Európai Napja

Európa a nyelvek tárháza: a 23 hivatalos nyelv a több mint 60 őshonos közösség regionális vagy kisebbségi
(Folytatás a 23. oldalon)

Tartalom

KALENDÁRIUM – Szeptember	2
BIBLIAI GONDOLATOK Boldogok <i>(Iványi Gábor)</i>	4
AMIRŐL BESZÉLNEK Kedvező bírósági ítéletek a MET ügyeiben az Alkotmánybíróság határozata nyomán <i>(Horváth Karolina)</i>	5
AKTUÁLIS Az elboldogulóktól a megboldogultakig – egy kis nyelvi boldogságkereső <i>(Bereczky Géza)</i>	6
AZ EGYHÁZTÖRTÉNELEM NŐALAKJAI Bernovits Vilma – Akit nem avattak boldoggá... <i>(Szabó Ildikó)</i>	7
HITÉPÍTŐ IRODALOM Vidáman járom az utam – Berta Isselmann missziósnővér életútja <i>(Czövek Olivérné ford.)</i>	8
ZSIDÓ ÉLET Boldog zsidóság? <i>(Schlesinger Hanna)</i>	10
ÜNNEPEK	11
HÁTTÉR Tiszteletre méltók, boldogok, szentek, avagy a szentté avatás folyamata a katolikus egyházban <i>(Bereczky Géza)</i>	12
IFI SAROK	14
BACH KANTÁTÁINAK NYOMÁBAN Boldog ember az, ki ellenáll kísértésnek <i>(Göncz Zoltán)</i>	15
HÍRMOZAIK	16
EGYPERCES ÁHÍTAT MINDEN NAPRA	19
ISTENTISZTELETI REND – Szeptember	23
KIK VAGYUNK? Híres metodisták 3. – Metodisták a misszióban <i>(Szabó Ildikó)</i>	24
ANNO	25
AJÁNLÓ	27
ÉLET ÉS VIDÁMSÁG	27
RÍMELŐ	28

Hangoló

Talán túl általános téma, gondoltuk, ám végül mégis ezt választottuk. Igaz, csábított a már megszokott „évkezdés” és „iskola”, és azt is megállapítottuk, hogy némelyeknek épp emiatt nem a boldogság szó jutna eszükbe a szeptemberről.

Sokan egy életen át hajszolják, és hosszú évek félresiklott kísérletei után sem próbálnak új utakat. Mások (s talán ők vannak kevesebben) épp ellenkezőleg tesznek: kitartóan, őszintén, nyitottan keresik a boldogság kék madarát. Akadnak, akik a kudarcba keseredve feladják a kísérletezést.

De mi a boldogság? Érzelem, érzés? Honnan jön? Kívülről? Sokan hiszik ezt. Mégis, Jézus Hegyi Beszédében az ún. „boldogmondásokat” tanulmányozva valami motoszkálni kezd a figyelmes olvasó fejében: elképzelhető, hogy (mint oly sok minden) az Isten Országában ez is másképpen működik, mint ahogy azt mi tudni, érteni véljük? Bár idézetekben ez a számunk is bővülködik, nehéz frappáns, tömör választ adni. Nekem most Blaise Pascal egyik leggyakrabban idézett sora jut eszembe: „Minden emberben Isten alakú úr van, melyet csak maga a Teremtő tölthet ki”. Ha ez az irány eddig kimaradt volna, egy próbát mindenképpen megér: fordítsuk a felé a figyelmünket, Aki alkotóként talán leginkább segítségünkre lehet az Élet nevű kis szerkezet működésében.

Iványi Margit

IMPRESSZUM

Kiadja a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség * 1086 Budapest, Dankó u. 11. * Telefon/fax: (06-1) 577-0515/577-0514 * E-mail: ev@wjlf.hu * www.metegyhazi.hu * ISSN1216 7223 * Technikai számunk:0444 * Bankszámlaszám:OTP Bank Rt.: 11708001-20520380 * Készíti a szerkesztőbizottság * Felelős szerkesztő: Iványi Margit * Felelős kiadó: Iványi Gábor * Munkatárs: Iklódy Janka * Éves előfizetési díj: 1440 Ft * Egyes példányszám ára 120 Ft * Megrendelhető a kiadótól és a MET lelkeszi hivatalaiban.

BIBLIAI GONDOLATOK

Boldogok

*Kicsiny vagyok én és megvetett(...)
nyomorúság és keserűség ért engem,
de a te parancsolataid gyönyörűseim nékem.
Zsoltárok 119,141.143*

A boldogság kérdése foglalkoztat bennünket hangsúlyosan is ebben a hónapban. A mindennapi igéket kivétel nélkül az Útmutató kiírt vagy elolvasásra javasolt szakaszaiból választottuk. Mert számunkra az Ige minden üzenete a boldogság apró építőeleme – ha ítél, ha figyelmeztet, bátorít vagy utasít is a szent szöveg.

Az általános emberi gondolkodás a boldogságot a zökkenőmentes, kiegyensúlyozott, hosszú, tartalmas életben próbálja megragadni. Mit sem tud kezdeni azzal a boldogsággal, amely a bűnösök, csúfolódók, gonoszok alkalmilag sikeres társaságától való tartózkodásból sarjad. De idegenek számára Jézus szavai is, Aki a Hegyi Beszédben a lelki szegényeket, a sírókat, az üldöztetést szenvedőket nevezi boldogoknak – pedig éppen ez a boldogság próbája. A belső kiegyensúlyozottság, az igazmondó Isten ígéreteiben való hittel teli bizakodás akkor is kézzelfogható a hívő ember számára, ha a világ ellenségnek tekint bennünket. Ahogy a 119. zsoltár szavai mondják: kicsik vagyunk és megvetettek, és sokféle keserűség ért bennünket, de az Úr nem feledkezett el rólunk, igazságot szolgáltat nekünk és megőrzi azokat az értékeket, melyeket az Ő segítségével hozhattunk létre. Minden bánat és nehézség ellenére boldog hónapot valamennyiünknek!

Iványi Gábor

Boldog, aki nem követi...

1. zsoltár

Boldog, aki nem követi a gonoszok tanácsát
és soraikba nem vegyül,
aki nem ül gengszterek asztalához,
hadbíró generálisok közt nem foglal helyet.
Boldog, aki nem szimatol a testvére után
és diáktársát nem árulja be.
Boldog, aki nem böngészi a börzehíreket
és hazug reklámokra nem figyel
és betűikben nem bizakodik.

Olyan az, mint forráshoz ültetett fa.

(Ernesto Cardenal: A nyolc boldogság hegyén című könyvéből)

AMIRŐL BESZÉLNEK

Kedvező bírósági ítéletek a MET ügyeiben az Alkotmánybíróság határozata nyomán

2013. június 20-án a Fővárosi Törvényszék hatályon kívül helyezte a Magyar Államkincstár (MÁK) által a MET 2012. évi normatíva igénylése ügyében hozott első- és másodfokú határozatokat, és az államkincstárt új eljárásra utasította.

Az ügy még 2012 januárjában indult, amikor is a kincstár a 2012. évre benyújtott szociális normatíva igénylésünkre meghozott határozatában elutasította az egyházi kiegészítő normatívára vonatkozó kérelmünket az egyházi törvényre (2011. évi CCVI. tv.) hivatkozással. A MÁK álláspontja szerint csak annak az egyháznak jár 2012. január 1. napjától szociális egyházi kiegészítő normatíva, amely szerepel az egyházi törvény mellékletében. A MET fellebbezte az elsőfokú döntést, majd keresettel élt a másodfokú, helybenhagyó határozat ellen a bírósághoz, és kérte az akkor még hatályban volt egyházi törvényi rendelkezések alapján a 2012. január 1-február 28. közötti időszakra a kiegészítő normatívát, mivel a törvény átmeneti szabályai szerint az OGY határozattal elutasított egyházak csak 2012. március 1. napjától veszítették el egyházi jogállásukat és kényszerültek egyesületi változásbejegyzésre. A per folyamán, 2013 márciusában megszületett a – többek közt MET által is kezdeményezett – alkotmánybírósági döntés az egyházi törvény részleges alkotmányellenességéről. Ezt követően a bíróság – kérelmünkre – hatályon kívül helyezte a normatíva ügyében született határozatokat, és új eljárásra kötelezte a kincstárt, továbbá 30.000 Ft perköltséget állapított meg a javunkra.

Újabb fordulat állt be a MET 2012 tavaszán – az egyházi törvény kényszere miatt – kezdeményezett egyesületi változásbejegyzési eljárásában. A MET 2012 áprilisának utolsó munkanapján formálisan benyújtotta a Nyíregyházi Törvényszékre az egyesületi átalakulásra vonatkozó kérelmét, ellenkező esetben ugyanis kényszer-végelszámolási eljárásnak kellett volna alávetnie magát, amely teljes vagyonvesztéssel, valamint hitéleti, karitatív, oktatási és szociális tevékenységeinek ellehetlenülésével fenyegetett volna. A törvényszék 2012 augusztusában kimondta a MET egyesületté alakulását,

azonban ezt a döntést – az egyházi törvény alkotmányellenességére hivatkozással – megfellebbeztük. A másodfokon eljáró Debreceni Ítéltábla 2012 decemberében rendkívül sommás végzésében arra hivatkozással utasította el érdemi vizsgálat nélkül a fellebbezésünket, hogy a MET-nek nincs az ügyben fellebbezési joga, mivel a kérelmének helyt adó döntés született elsőfokon, tehát nem érte sérelem. Természetesen ezt a döntést is megfellebbeztük, ezúttal sikerrel. A Kúria 2013. május 8-án kelt végzésével megváltoztatta az ítéltábla végzését, és kimondta, hogy az téves jogi indokolás alapján született, ezért kötelezte az ítéltáblát a fellebbezés érdemi elbírálására. Az időközben megszületett AB döntés alapján újabb beadványunkban visszavontuk az ítéltáblánál az egyesületi változásbejegyzési kérelmünket, és visszacsereztünk egyházi jogállásunkra tekintettel kértük az egyesületi változásbejegyzési eljárás megszüntetését.

A fentiekben kívül jelenleg is több közigazgatási döntés elleni jogorvoslati kérelmünk jár bírósági szakban (pl. a MET egyház miniszteri nyilvántartásba vétele, 2012-2013. évi szociális és közoktatási egyházi kiegészítő normatíva megállapítása iránti ügyek, stb.), amelyek sorsát reményeink szerint a kedvező AB döntés bírósági értékelése lendítheti előre.

Horváth Karolina, jogász

A jövő generációk boldogsága... Ki tudhatja előre, hogy miből áll? Ki beszélt ezekkel a jövő generációkkal? Ki tudja, milyen bálványokat fognak ők imádni? Annyit változott a boldogság fogalma a századok folyamán, hogy senki se veheti magának a bátorságot, hogy előre meghatározza. Attól nem leszünk boldogok, hogy fehér kenyéren taposunk, és belefutunk a tejbe. De már ma azok lehetünk, ha megosztjuk másokkal a szűkölködésben.
(Alekszandr Iszajevics Szolzsenyicin)

AKTUÁLIS

Az elboldogulóktól a megboldogultakig – egy kis nyelvi boldogságkereső

A boldogság nehezen meghatározható fogalom, még az is lehet, hogy minden embernek mást jelent. Tanulj, hogy boldogulj, mondták lózungszerűen a hatvanas években, olyannyira, hogy később ezt a mondást sokszor csak ironikus értelemben mertük használni. Pedig, mint majdnem minden közhely, ez is igaz, talán ezert is vált közhellyé. Persze boldogulni mindig nehezebb, mint elkönyvelnünk magunkat boldogtalannak.

I'm very happy to see you. Boldog vagyok, hogy látlak, örülök, hogy látlak, mondja az angol. Aki látta A Pogány Madonna című filmet, sose felejtí el Benedek Miklóst. I'm very happy. Örvendek. Majd a végén, már a lebukás után: I'm not very happy.

A magyar, legalábbis nyelvében, boldog nemzet, a szót nyakra-főre használja boldog-boldogtalan. Mi boldog új évet kívánunk, sőt, egyszerűen azt mondjuk: BÚÉK. A német szerencsés, ők azt mondják: Ich wünsche Ihnen ein glückliches neues Jahr. Mi boldog szülinapot kívánunk egymásnak, ők megint csak sok szerencsét. Boldogok vagyunk. Sőt, el vagyunk ragadtatva. Vagy egyáltalán nem vagyunk, de akkor ugyanaz a szó, más, metsző hangsúllyal természetesen pont az ellenkezőjét jelenti.

Díjazottak, sikeremberek, bajnokok első szava nálunk: boldog vagyok. Fürdünk a népszerűségben, úszunk a boldogságban, nem tudunk hová lenni a boldogságtól, esetleg elolvadunk tőle, van olyan slágerszerző, aki ordítani tudna a boldogságtól, míg a másik arra kéri a boldogságot, jöjjön haza. Boldog a menyasszony, boldog a vőlegény, amikor kimondja a boldogító igent, de ha netán nem tudják boldoggá tenni egymást, akkor már csak boldogítják egymást, ez körülbelül azt jelenti, hogy főnek saját levükben... Persze, ha engem boldogítanak, az nem annyira jó, de azt a legritkábban mondjuk, hogy én boldogítok valakit, sokkal inkább azt, hogy ők boldogítják egymást.

Kistermetű és még kisebb kaliberű diktátorocskák is szívesen boldogítják kis hazájukat. Érdekes, azok a diktatórikus rendszerek, amelyek nemhogy boldogtalanságot, hanem mérhetetlen szenvedést okoztak, mindig igen nagy hangsúlyt fektettek arra, hogy boldog embereket mutogassanak országnak, világnak, de talán elsősorban önmaguknak. Ám a boldognak hitt nép egyszerre nem szeretné, hogy tovább boldogítsák, láza-

dozni kezd, hogy végre boldogan szabaduljon meg boldogítójától. Döbbenetes látni például az ötvenes évek filmjein, bélyegein sugárzó álboldogságot.

Aztán, ha még az igekötőket is segítségül hívjuk, cifrább lesz a kép. Elboldogulunk valamivel (azaz van egy kis nehézség ilyenkor, mégis megoldjuk a problémát), persze, ha nem boldogulnánk valamivel, akkor boldogan fogadnánk egy kis segítséget. A megboldogultat természetesen a gyászoló és nem boldog sokaság kíséri utolsó útjára.

Köteteket írtak már a boldogságról, versek tömegei szólnak arról, hogy a költő néha épp nagyon boldog, de azért gyakrabban szörnyű boldogtalan. Agatha Christie, aki nem volt költő, csak egy éles eszű viktoriánus dáma (meg mellest a krimi királynője) mégis azt írja valahol, hogy „a boldogság az élet egyik tápláléka, elősegíti a fejlődést, nagy tanító, de nem az élet célja, és önmagában még csak nem is teljesen kielégítő.”

Boldogulunk ezzel az idézettel? Vagy túlságosan szokatlan, hogy a boldogságot az élet egyik és nem a legnagyobb táplálékának nevezi valaki? „Boldog” – ez a szó a régi magyar nyelvben a gazdagság szinonimája volt, tehát ősmagyarjaink úgy gondolták, hogy aki boldog, az gazdag? A Máté 5-ben Jézus híres boldogmondásai természetesen nem ezt az etimológiát követik. A magyarra „boldog”-nak fordított görög ’makariosz’ szót nem lehet „happy”-vel, csak „blessed”-del fordítani, németre Luther selig-gel fordította. „Selig sind, die da geistlich arm sind; denn das Himmelreich ist ihr”, amelynek szó szerinti fordítása: áldottak, akik itt lelkiükben szegények, mert övék a mennyország. A Vulgata természetesen szintén a „beati”-val fordítja a makarioszt. A ’beati’ szó, melynek egyes számú nőnemű alakja ’beata’ nagy kezdőbetűvel női névként is ismert és kedvelt, szó szerinti fordításban tökéleteset, befejezettet jelent, de természetesen gyakran fordítják a boldog szóval is. Láthatjuk, hogy az áldott és a boldog szavak akár szinonimaként, felcserélve is használhatók. Ha így szemléljük, hogy kiket nevez Isten boldognak, akkor azt mondhatjuk, hogy az isteni áldás tesz valakit boldoggá. Kiket áld meg az Úr? Akik benne bíznak! A Biblia szerint tehát a boldogság az Istennel való kapcsolat rendezettségének a következménye.

Bereczky Géza

**AZ EGYHÁZTÖRTÉNELEM
NŐALAKJAI**

Akit nem avattak boldoggá...

Bernovits Vilma (1901-1944)

Bernovits Vilmáról, bár Salkaházi Sárával együtt halt mártírhalált, szinte semmit sem tudunk. Sárához és Schlachta Margithoz hasonlóan Kassán született. Édesapja szabadkőműves volt, és a lányát mindenképpen meg akarta óvni az egyház befolyásától. Édesanyja pedig a katolikus vallásosságát a spiritizmussal keverte. Ez a háttér nem kedvezett Vilma korán megnyilvánuló lelki érdeklődésének. A család az első világháborúban elszegényedett és ő édesanyjával együtt Budapestre költözött. Tanulmányait az Orsolya-apácáknál folytatta egészen a gimnázium befejezéséig. 1932-ban Budapesten hitoktatói oklevelet szerzett és 1936-1940 között egy leánygimnáziumban óraadó tanárként dolgozott.

A vészkorszak időszaka ez, amikor a zsidókat a sárga csillag viselésére kötelezték. Vilma azok közé tartozott, akik nagyon korán megkezdték mentő tevékenységüket. Kezdetben a megkeresztelkedni szándékozókattal hittanból előkészítette. Gondoskodott keresztelő papról és keresztülőkről is, nem egyszer ő maga volt az. Híre elterjedt a megbélyegzett üldözöttek között, és egyre többen kértek tőle segítséget. Egy idő után a szükséges iratok beszerzésére specializálódott. A Tábor nevű papírüzletet a szociális testvérek vezették, ennek a jól álcázott raktárában találkozott az üldözöttekkel. Amikor a zsidóknak gettóba kellett költözniük, Vilma rendszeresen bejárt oda, és minden előkészítés nélkül keresztleveleket, élelmiszer csomagokat vitt, gyakran még a keresztlevél 2 pengős okmánybélyegének az árát sem engedte kifizetni. Egy ismerőse szemrehányást tett neki, hogy ezek a megtérések nem őszinték, és belőlük a veszély elmúltával kevesen maradnak majd. Válasza az volt, hogy ez nem érdekli, a fontos, hogy életet mentsen. Egy visszaemlékezés szerint látszott, hogy „...nagyon rátermett a munkára, amit végez. Buzgó, vakmerő és áldozatos. Elárulta idők folyamán, hogy nem zsidó származású, de az embertelen üldözés mélyen érinti őt, és Krisztus nevében szívesen halna meg érettük... Egyik gyámolítottja szerint a zsidókért börtönbe menne, bár nagyon irtózott az ottani piszoktól és élősdiektől.”

Egyszer egy nyilas razziába került és kénytelen volt egy egész keresztlevelet lenyelni, különben azonnal kivégezték volna. Így is megfenyegették és jelezték neki, hogy „nagyon figyelik”. Foglalkozott a gondolattal, hogy be-

lép a szociális nővérek közé, de vállalt egyéni útjait nem akarta sem elhagyni, sem pedig nyilvánosságra hozni éppen életveszélyességük miatt. De rendszeresen bejárt a rendház Bokréta utca 3. sz. alatti otthonába, és miután ott Salkaházi Sára lett a vezető, ott is lakott. A háborús események miatt a régi vezetőség néhány tagja szintén a házban maradt, és az alkalmazottakat is megtartották. Az újak és régiek között súrlódások voltak. Az emeleti részt egy idő után a magyar katonaság is használta. Az üldözötteket a házban takarítónőként, konyhai munkára alkalmazták.

1944 karácsonyának másnapján Salkaházi Sára figyelmeztetett egy régi nőalkalmazottat, hogy az otthonban gyakran megforduló katonákkal szemben nem megfelelő a magatartása. Megmondta a lánynak, hogy mivel nem küldheti haza a szüleihez, hadművelleti területre, úgy látja helyesnek, ha áthelyezi egy másik otthonba. Később derült ki, hogy ez a lány először elment panaszával a régi vezetés két tagjához, akik azt tanácsolták neki, hogy tegyen feljelentést a nyilasoknál. Amit meg is tett, név szerint megemlítve Salkaházi Sára otthonvezető és Bernovits Vilma hitoktató nevét is.

A razziát végző nyilas vezető mindjárt ki is nevezte a feljelentőt az intézmény vezetőjének. Salkaházi Sárát pedig Bernovits Vilmával és néhány gyanús személlyel együtt elhurcolták. A visszaemlékezők szerint a letartóztatáskor egy nyilas, aki korábban hentes volt, különösen durván bánt Vilmával, akiről egy ideje tudta, hogy részt vett zsidók mentésében. Azok az üldözöttek, akik hamis papírjaikkal igazolni tudták magukat, megmenekültek. A tudat, hogy besúgó van a házban páni félelmet okozott, és még ezen az éjszakán tovább menekültek az ott inkognitóban tartózkodó lakók.

1966-67 között lefolytatott a zuglói nyilas per során az egyik vádlott kérdés nélkül beszámolt a nők kis csoportjától, akiket a Bokréta utca 3. szám alól hoztak el és 1944. december 27-én éjjel a Dunába lőttek...

Bernovits Vilmát a katolikus egyház nem avatta boldoggá. Ennek oka talán az is lehet, hogy tevékenységét nem egy rend keretén belül folytatta. Az interneten sem lehet képet fellelni róla. De legyen neve és lelke „bekötte az élet kötelékébe”.

Szabó Ildikó

(Forrás: <http://www.or-zse.hu/resp/szecs-bernovicsvilma-mtud2010.htm>)

HITÉPÍTŐ IRODALOM

Vidáman járom az utam – Berta Isselmann missziósnővér életútja

(részletek)

A személyes oldal

Elöttem fekszik egy 1967-es notesz. Berta testvér jegyzetkönyvében így néz ki az első oldal:

A Kelet-Európai Misszió

„Utak & sövények” világméretű cége

Berta Isselmann

Telefon: Zsolt 138,3

„Mikor kiáltottam, meghallgattál engem, felbátorítottál, lelkemben erő támadt.”

Életbiztosítás: János 11,25-26

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él” – mondja Krisztus.

Tűzkár-biztosítás: Ézsaiás 43,2b

Szól az Úr: *„Ha tűzben jársz, nem égsz meg és a láng meg nem perzsel téged.”*

Baleset-biztosítás: Amos 3,6b és Zsolt 139,5

„Vajon lehet-e baj a városban, amit nem az Úr szerzett?” és „Elöl és hátul körülzártál engem, és fölöttem tartod kezéd.”

Szavatosság biztosítása: Róma 8,31-34 és János 10,28

„Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Kicsoda vádolja az Isten választottjait? Isten az, aki megigazít. Kicsoda az, aki kárhozzát? Krisztus az, aki meghalt, sőt aki fel is támadott, aki az Isten jobbán van, aki esedezik is értünk.”

Jézus mondja: *„Én örök életet adok nekik, és senki nem szakíthatja ki őket az én kezemből.”*

Bankszámla: 2 Krón.25,9b

„Az Úr neked sokkal többet adhat, mint száz talentum ezüstöt.”

Ruházat: Ézs 61,10 és Zak 3,4b

„Örvendezek az Úrban, mert az üdv ruháival öltöztetett fel engem, az igazság palástjával vett engem körül.”

„Levettem rólad a te álnokságodat és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged.”

Cipő: Efézus 6,15

„Felsaruzva lábaitok a békeesség evangéliumának készségével.”

Kalap: Efézus 7,17a

„Vegyétek fel az üdvösség sisakját!”

„Minden, minden a miénk benned, Úr Jézus Krisztus!”

Nagypéntek a cirkuszban

Nagypéntek, a cirkusz megnyitása előtti nap a kisvárosban. Nekiindulok, táskámban 28 nyelven írárok és evangéliumok. A villamoskalauz szeretné, ha az utasoknak osztogatnám a lapokat. Semmit sem teszek szívesebben!

A vezető megáll a cirkusz közelében, mert nehéz a cipelnivalóm. Milyen kedves figyelmesség az Úrtól! A cirkusz iroda-kocsijában nem vagyok kívánatos személy. Mogorván fogadják el a lapokat. A sajtó-kocsiban egy barátságos úr nagyon köszöni, de sajnós egy „éneknyi” ideje sincs. A varrónők kocsijába csak a Jehova tanúi léphetnek be. A szülők ennek a felekezetenek a tagjai. De már az első ének után, amit eléneklek nekik, másként döntenek. A lányok nagy nyomorúságon mentek keresztül, és nyitottak az egyetlen létező vigasztalás előtt. Aztán meg sajnálják, hogy csak 25 fillérjük van, de azt mindenképpen el kell fogadnom. Teljes szívből köszönik a látogatást. A manézsban az orosz Jockey próbál. Hogy örül, mikor anyanyelvén kap egy evangéliumot! Mindenkinek megmutatja, nézegeti az ismerős írást.

Ugyanígy egy lengyel. Ragyog az arca. Angolok, olaszok, franciák is meghatóttan köszönik meg a hazájukat közel hozó ajándékot. A kedves kínaiak sajnós analfabéták, a beteg Sun úrnak mondok egy bibliai igét.

Német felesége boldog, hogy útmutatót és Bibliát kapott. Együtt teázunk. „Van krimije is?” – hangzik a zenészek kocsijából. „Igen – válaszolom –, a világ legszenzációsabb, legelragadóbb, legmeggrázóbb bűnügyi története: hármat elítélnek, egynek megkegyelmeznek, helyette egy ártatlant szegeznek keresztre.”

„Képes magazin van?” – kérdezik a következő kocsiból. „Igen – válaszolom újból, mert a „Menekülés” c. újság nagypénteki számában nagyon sok kép van. Nagyon tetszik nekik az ének: „Kösziklánk van”. Azt is azonnal tudják, milyen hangnemben éneklek, így beszélgethetünk a számunkra oly kedves zenéről. Közben megpróbálom bevezetni őket a mennyei összhangzat-tanba, elmagyarázom a harmonikus hármashangzatot:

„Magasabbra, tisztábban, fenségesebben!” A következő ének: „Dicsőség a báránynak!”

Hogy figyel mind! Ilyet még soha nem hallottak.

Egy fiatalember festett falimondást kér, de mindenképpen legyen rajta Jézus neve. Sokan választanak maguknak a falimondásokból, melyeket egy kedves idős testvér festett. Egy fiatal sztepp táncosnő, két kislány anyja otthontalanul, szeretet nélkül nőtt fel és még soha nem hallott Jézusról. Közönyös arccal vesz át egy bibliai részletet tartalmazó füzetkét. Idegen világ ez számára. Eddig senki nem törődött a lelkével – ki viseli gondját majd? Szegény kedves kis Erna!

Az igazgatónő „elutazott” mondják. A gazdasszony már messziről kiáltja: „Én katolikus vagyok. Menjen ezzel a holmival! Tudni sem akarok róla.”

És energikusan zörög a mosogatóban az edényekkel.

Közelebb merészkedem: „Eltörölgethettek?” Átnyújt egy törlőruhát. A közös munka csodát tesz.

Felenged, elbeszéli fájdalmakkal teli életútját, köszönettel fogadja szóban és írásban az evangélium vigasztalását, és főz nekem egy csésze teát.

Amikor a következő kocsinál bekopogok, csak résnyre nyílik az ajtó.

Mennydörgő hangon figyelmeztet bentről valaki, hogy harapós kutyája van, és ne jöjjen közelebb: „Nincs időm!”

„Szeretem a harapós kutyákat” – jelentem ki. Kinyílik az ajtó: „Ha szereti a harapós kutyákat, jöjjön be!” De a nevezett kutya, egyébként csodálatos példány, meg sem

mozdul, mikor belépek. A cirkusz igazgatója az állatokon kívül csak csodaszép spanyol feleségét és a misszionáriusokat szereti. Egy világ körüli úton ismerkedett meg velük. „Ezek áldozatot hoznak, a rossz embereket is szeretik. Egy misszionárius segített rajtam” – meséli. „Akkor engem is szeret. Én is misszionárius vagyok.” Félbeszakítja a fontos megbeszélést, és a kocsiiban levőkkel együtt barátságosan meghallgat. Istent tiszteli, Jézussal nem tud mit kezdeni.

Elkéri a címet, elfogadja az evangéliumot és traktátusokat.

Egyszeriben van már ideje, még ebédre is meghív. Ezalatt a „harapós” kutya mélyen alszik a vackán.

Nem szívesen búcsúzom a világotagától.

Már a kedves kis bohóc kocsiában vagyok, aki úgy szenved formátlan teste miatt, magányos és senki nem érti meg. Dél van. Társai hozzák az ételt. Egy artista így szól: „Azelőtt imádkoztunk otthon.”

Alkalmam nyílik hát egy hálaimádságra.

Mindenki meg van rendülve. Adok nekik egy-egy Újszövetséget és beszélek a Megfeszítettéről, aki a bohócokért és artistákért is vérzett. „Ez igaz?” – „Benne van ebben?”, „Lehet róla olvasni?”, „Számomra is érvényes?” – kérdezzetik.

Az Úr tegye őket tanítvánnyá, hogy dicsérhessék a jóságát. A kis bohóc megajándékoz csokoládéval, és elkéri a címem. Így továbbra is szolgálhatok felé. Az Úrnak van kulcsa az ő szívéhez is.

(Czövek Olivérné fordítása)

Dr. Gyökössi Endre

A Boldogmondások margójára (Máté ev. 5. rész 1-12. versekhez)

- *Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.*
- *Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.*
- *Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömes lesz az életük.*
- *Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békeesség lesz körülöttük.*
- *Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.*
- *Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.*
- *Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.*
- *Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.*
- *Boldogok, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.*
- *Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.*
- *Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.*
- *Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.*
- *Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.*
- *Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.*
- *Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba váganak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.*
- *Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valószínűsíteni valamit, mert életesebb lesz az életük.*

ZSIDÓ ÉLET

Boldog zsidóság?

„A nehéz sors az Isten bókja” a zsidók szerint. Mégis, akkor hogyan állnak a boldogság kérdésével? Mi teszi őket boldoggá? Mazochisták lennének? Jób vajon boldog volt, megpróbáltatásai során?

Sokak szerint szomorú szemű nép a zsidó. Aki önfeledten nevet, annak a szeme nevet elsősorban, nem a szája.

Hogyan nevet, örül hát önfeledten a szomorú szemű zsidó? Elgondolkodtató e sorok írója számára is...

Az utóbbi évtizedek kutatásai szerint az idők során szerzett tapasztalatok beleivódnak génjeinkbe. A szem a lélek tükre. És a zsidóság tapasztalatai a történelem során nem rózsásak: népek általi leigázások, rabszolgaság, negyvenévi pusztai vándorlás, háborúk, szétszórás, inkvizíció, üldöztetések, holokauszt.

Izrael államának megszületése is óriási véráldozatokkal járt. Azóta sincs béke az Olajfák Földjén. Igazán bővelkedünk az Örökkévaló „bókjaiban”.

A zsidóság nemcsak vallás, nemcsak népcsoport, de sors is egyúttal. És sorsunk alapvető meghatározója az Örökkévalóval való szövetség. Példát kell mutatnunk a népeknek. Hogy ez mennyire sikerült, annak eldöntése meghaladja e sorok írójának képességeit.

A vallásos zsidók szerint, az igazi boldogság a Messiás eljövételével érkezik, így addig csak olyan pillanatokban lehet részünk, amelyek meg sem közelítik azt.

Számunkra az igazi boldogság földi létünkben, az Örökkévalóval való szövetség, a Tóra megkapása.

Már kisgyermekünket is arra okítjuk, hogy nem a csokoládé és a cukorka az igazi édesség, hanem ami annál sokkal, de sokkal jobb, és az a Tóra.

A Tóraadás ünnepén ragyogó boldogsággal, sugárzó örömmel viszik körbe hitsorsosaink a Tórát. Mindenki igyekszik elérni, s csókkal illetni azt. Igazi örömmel ez. Izraelben az utcákon viszik a Tóra tekerceket, mindenki táncol. Mi ez, ha nem igazi boldogság?

A haszidok különös elengedettséggel, eufóriával adják át magukat a táncnak. Nincs olyan ember, akit ennek láttán ne ragadna magával az öröm.

A haszidizmus különös hangsúlyt fordít arra, hogy az Örökkévalóval létező kapcsolatunk, boldoggá tegyen

mindnyájunkat. Ezt minden lehető alkalommal ki is nyilvánítják.

Minden zsidó házban várakozással teli ünnep a Szombat bejövetele.

A Szombatot, mint a menyasszonyt, úgy fogadjuk. Készül rá a család minden tagja, kicsitől a nagyig.

A fizikai pihenés mindenki számára lényeges, vallástól függetlenül, de a zsidó embert a Szombat lelkileg, érzelmileg az Örökkévalóhoz kapcsolja, mert ő is azon a napon pihen meg, melyen Teremtője. Így lehet abban a boldog kiváltságban részünk, hogy az Örökkévaló nagy művét folytathassuk, hiszen saját képére teremtett minket.

A Szombat megtartása azért is lényeges, mert ezzel is elismerjük, hogy a teremtés az Örökkévaló műve.

„Mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a tengert és mind ami benne van és megpihent a hetedik napon, azért áldotta meg az Örökkévaló a szombat napját és megszentelte azt.” (2 Móz 20,11)

A Tóra utasítása szerint minden hetedik nap pihenőnap. A zsidók történelmében e nap emlékezteti a zsidókat az egyiptomi kivonulásra is; az elnyomásból a szabadságba, a nemzetté váláshoz vezető útra:

„És emlékezz meg arról, hogy szolga voltál Egyiptom országában és az Örökkévaló, a te Istened kivezetett téged onnan erős kézzel és kinyújtott karral; azért parancsolta meg neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtartsad a szombat napját.” (5 Móz 5,15)

Így a Szombat számunkra nemcsak a világ teremtésének emlékeztető jele, hanem az egyiptomi kivonulásé, a szabadságé, önálló néppé majd nemzetté válásunk ünnepe.

A Talmud híres mondása szerint: „Ha Izrael fiai két szombatot megőriznének az előirt törvények szerint, azonnal eljönne a Messiás.” (Sábát 118b)

A zsidó misztika a Szombatot királynőnek nevezi. Ez utalás arra, hogy úgy kell készülni rá, mint egy királynő fogadására. Így is teszünk; egész héten készülődünk az örömteli Sábészre:

- ki kell takarítani a lakást;
- meg kell fürödni (sokan a rituális fürdőbe is elmennek);

- ünneplő ruhát kell felvenni;
- az asztalt a legszebb evőeszközzel kell megteríteni
- az ünnepi asztalra előre oda kell készíteni minden szükségeset.

A szombati asztalt fehér abrosszal terítjük meg, annak emlékére, hogy az egyiptomi kivonulás után – a sivatagi vándorlás alatt – az Isten által hullajtott manna a harmattal betakart földre hullott, és ezáltal tiszta maradt.

Az ünnepi asztalra tesszük a szombati kalácsot (héber nevén hala, jiddisül bárhesz). Ez fonott, édes tésztájú kenyér, melyet mákkal vagy szezámaggal hintenek meg. (A bárhesz szó eredete a héber/jiddis bróhe – áldás – szó többesszáma.)

Két bárheszt teszünk az asztalra, mert a pusztai vándorlás során péntek este dupla adag manna hullott. (Lásd 2 Móz 16,22)

A bárheszeket díszes, fehér takaróval terítjük le, mert a sivatagi manna is két harmatréteg között volt, hogy tiszta maradjon.

A bor és a só is fontos szimbólum, amelyek szintén nem hiányozhatnak a szombati asztalról. Mielőtt ennének a bárheszből, előtte kidust (ünnepszentelő ima) csinálnunk a borral. A kidusban megemlékezünk az egyiptomi kivonulásról, ami a zsidó szabadság első pillanata, és éppen ezért minden zsidó ünnep alapja.

Kidus után kézmosás következik, majd a bárhesz felszeletelése. A kapott szeletet sóba mártva fogyasztjuk el. (A só az állandóság, a tartósság szimbóluma.) A Tóra leírja, hogy a Szentélyben bemutatott áldozatok sem volt szabad só nélkül bemutatni. (Pl. 3 Móz 2, 13) A kézmosás és a kenyér elfogyasztása között tilos beszélni, hogy a micvát ne választhassuk el semmilyen hétköznapi dologgal.

A szombat öröméhez, jókedvéhez nemcsak a lélek táplálása tartozik (mint a szombati énekek, tórai történetek mesélése), hanem az ünnepi étkezés is finom vacsorával és másnapi ebéddel, melyek során bort (a kidushoz szükséges) és húst kell fogyasztani (ami az előkelőséget szimbolizálja).

A Szombat a legszegényebb zsidó számára is a remény, az öröm, a boldogság napja, melyet a szombati jó anyaggal töltünk el. Egész hétre erőt meríthetünk belőle.

Azonban nemcsak a Szombat, de ünnepeink is forrásai boldog napjainknak. A csodák melyek népünket érték, amelyek során megszabadultak a szolgaságból, mind mind örömteli ünneplésbe torkollnak, amikor boldogságunkat fejezhetjük ki szabadságunkért, s azért, hogy a megpróbáltatások után mégis sikerült megmenekülnünk. Lehet, ezt a nehéz sorsot emiatt nevezik az Isten bókjának?

Köztudomású, hogy a zsidók közt kevés számú alkoholist van, bár pld. Purim ünnepén úgyszólván kötelező addig inni, amíg a gonosz Hámánt nem tudják megkülönböztetni a jóságos Ahasverostól.

Ám nem szükséges tudatmódosítókhoz fordulni magányában annak az embernek, aki hiszi, vallja, hogy az Örökkévaló vele van.

A hívő ember számára valódi boldogság az Örökkévaló jelenléte élete minden percében.

Aki volt már zsidó esküvőn, láthatta, hogy a fiatal emberek (bocherok), hogyan örvendeztetik meg táncukkal a menyasszonyt és a vőlegényt, emlékeztetve őket arra, hogy az Isten szeretete mindannyiunk számára az igazi boldogság forrása.

Schlesinger Hanna, Tel-Aviv

ÜNNEPEK

Zsidó ünnepek szeptemberben

ROS HASANA – ZSIDÓ ÚJÉV

A zsidó naptár szerint négy újév van. A Ros Hasana (az év kezdete/feje) a zsidó zsinagógái újév, amit a Tirsi hónap első és második napján ünnepelnek (szeptember 6. és október 5. között, csak hétfőre, keddre, csütörtökre vagy szombatra eshet) az első előtti nap napnyugtájától az utolsó napon az első három csillag megjelenéséig.

A Ros Hasana-t megelőző hónap a tesuva, vagyis a megtérés jegyében telik el. Ilyenkor a zsinagógákban minden reggel megfűjják a sófárt, hogy felhívják a hívek figyelmét a közelgő „Félelmetes Napokra” és a megtérés fontosságára.

A nap előestéjén fehér gyolcsruhát, kitlit viselnek, ilyenkor ez a szín az uralkodó, fehér a frigszekekrényt takaró függöny és a Tóraolvasó asztal terítője is. Az újévbe lépés miatt sós ünnepi kalács (barchesz) édes, a sóba mártást felváltja a mézbe mártás.

A Tóra az Emlékezés napjaként említi az ünnepet, ami ezért imádkozással telik, az imák fő témája Isten korlátlan hatalma.

A Ros Hasanával kezdődik az a tíz bűnbánó naptól álló időszak, amit az Engesztelés napja, a Jom Kipur zár le.

JOM KIPPUR – ENGESZTELÉS NAPJA

A zsidó ünnepek közül az egyik legnagyobb a Tisri hónap tizedik napjára (szeptember 15-től október 10-ig) eső Jom Kippur, az Engesztelés napja, amit egy egyhónapos, és egy azt követő tíznapos felkészülés előz meg. A nap elnevezése arra utal, hogy Isten megbocsátó volt Izrael népével az aranyborjú imáadásának bűnével kapcsolatban. A Jom Kippur során a fogadalmak számonkérésre és feloldásra kerülnek, a zsidók bűnbánatot tartanak és megbocsátják az egymás ellen követett bűneiket. Az ünnep fő célja, hogy megtérésre készítse a hívőket, a test sanyargatását a szabályok és a szigorú böjt megtartásával érik el. Általában az egész napot együtt, zsinagógai közösségben töltik közös imádkozással, a fő imákban központi szerepet kap a bűnvallás. A nap végét sófárfújás jelzi, ekkor ér véget a böjt, és a megtérésre kapott idő is lejár. Az ünne-

pet az esti ima (áruit), majd az újhold megszentelése (kiddús leváná) zárja.

SZUKKOT – SÁTOROS ÜNNEP

A hétnapos Szukkot, azaz Sátoros Ünnep (amely a Tisri 15. napjától a 21.-ig tart) célja, hogy bizonyosságot tegyen az Isten gondviselésébe vetett hitről, ilyenkor emlékeznek arra, hogy a zsidók negyven éves pusztai vándorlása során az Úr mindvégig gondoskodott népéről.

A Biblia az ünnepet az aratás és a betakarítás idejére teszi. A Szukkot a három úgynevezett zarándokünnep egyike, ezért a Szentély fennállásának idején hagyomány volt a jeruzsálemi zarándoklat és az áldozatok bemutatása.

A Sátoros ünnep (vagy a Sátrak ünnepe) elnevezés arra utal, hogy Szukkotkor a zsidók lombosátrakba költöznek, hogy emlékezzenek őseik vándorlására a sivatagban. Ezeket a feldíszított sátrakat a szabadban állítják fel, és az ünnepi étkezések alkalmával minden nap más bibliai személyt hívnak meg azokba.

Egy másik hagyomány szerint az előírt négyféle növényből (citrus, pálmaág, mirtuszág, fűzfaág) készítenek csokrot, aminek minden irányba lengetése szimbolizálja, hogy Isten mindenütt jelen van.

(Összeállította: -ikljan)

HÁTTÉR

Tiszteletre méltók, boldogok, szentek, avagy a szentté avatás folyamata a katolikus egyházban

A „boldog” szavunk, ha egyházi értelemben használjuk, a latin *beatus* melléknév magyarítása, más fordításban tökéleteset, befejezettet jelent. A boldoggá avatás a *beatificatio* (a szentté avatási eljárás) egyik része. Ha valakinek halála óta már eltelt öt év, akkor bármely katolikus hívő kérheti a halál helyén illetékes főpáoszt, hogy eljárás induljon az illető életszentségének, vagy vértanúságának kivizsgálása érdekében. A gyakorlat azonban azt mutatja, hogy jobbra közösek vagy testületek felkérésére indul meg ez a többlépcsős folyamat.

A tanúvallomások összegyűjtésére az illetékes főpáosz kinevez egy bíróságot, és történész szakértők is nyilatkoznak a vizsgált személyről, mégpedig leggyakrabban az általuk összegyűjtött forrásanyag alapján. Ezen kívül, ha lehet, személyes tanúvallomásokat vesznek tekintetbe, ám természetesen írott forrásokra is támasz-

kodnak. Ha a vizsgálati anyagot összegyűjtötték, a XX. század második fele óta már nem latinra, hanem olaszra fordítják és Rómába küldik.

Amennyiben a Szentszék szabályszerűen találja az egyházmegye eljárását, több lépcsőben és igen gondosan vizsgálja tovább az ügyet.

A Szenttéavatási Ügyek Kongregációja fórumai elé egy összegzés, az ún. *positio* kerül. A történészek kezében ez a *positio* sötét színű, a teológusok piros kötésben kapják meg a könyvet. Ezután az anyag a kongregáció bíboros és püspök atyái elé kerül. Az atyák összegző véleményét a kongregáció bíboros prefektusa a pápa elé tárja, aki – mint egyedüli és legfőbb bíró – meghozza döntését az ügyben. Pozitív pápai döntés után Tiszteletreméltónak (latinul *venerabilis*) hívhatják a jelöltet. A nyilvános tisztelet ez a cím még nem teszi lehetővé. A következő, talán legjelentősebb lépcsőfok a boldog-

gá avatás. A hősi erénygyakorlást és a vértanúságot a boldoggá avatás előtt vizsgálják. Ha vértanúról van szó, akkor nincs szükség csodára a boldoggá avatáshoz, hitvalló esetében viszont ekkor kezdődhet meg egy csoda kivizsgálása. A boldoggá avatáshoz két csoda szükségeltetik, a szentté avatáshoz pedig még egy. Nem csoda, hogy a csodák megállapításának szigorú menete van, hisz hogy a csudába lehet eldönteni, hogy történt-e csoda? Mindenesetre a csoda elismerése egyházmegyei szinten kezdődik, és szigorú kritériumoknak kell megfelelnie, hogy egyáltalán csodának minősülhessen. Csodás gyógyulás esetében orvos szakértőnek kell bizonyítania, hogy a gyógyulás tudományos módon nem magyarázható, de a katolikus vallás értelmezése alapján a stigmatizáltság (Jézus sebeinek hordozása), a bilokációs képesség (két helyen lenni egyszerre) és más természetfeletti esetek is csodának minősülnek.

Maga a boldoggá avatás azt deklarálja, hogy Isten a boldoggá avatottat már felvette a boldogok seregébe, hiszen az illető Isten színe látására jutott, tehát a pápai tévedhetetlenség okán is egészen biztosan a Mennyben a helye. Akit boldoggá avattak, azt a katolikus egyház hivatalosan felvette a szentek jegyzékébe, de a hívek a boldoggá avatott személy ereklyéit nem tehetik ki nyilvános tiszteletre, templomot sem szentelhetnek tiszteletére, a boldogok tisztelete tehát lokális, egy bizonyos régióban, közösségben történik.

A szentté avatás (*canonisatio*) abban különbözik a boldoggá avatástól, hogy globális, az egész egyház számára kötelezően előírja az eddig boldog személy liturgikus tiszteletét. Nem csupán megengedi a tiszteletet, hanem maga is hivatalosan tisztelni kezdi az illetőt – és ezt kötelezővé teszi.

A boldoggá és a szentté avatás teológiai tartalma azonban teljesen azonos. Mindkettő annak a kinyilvánítása, hogy ezek az emberek hősi módon gyakorolták a keresztény erényeket, nem ritkán pedig életüket áldozva mártírként tettek tanúbizonyságot Jézus Krisztusba vetett hitük mellett.

A szentté avatást 1170-ben vonta pápai hatáskörbe III. Sándor pápa, az eljárás módozatát pedig VIII. Orbán pápa (1623-44) határozta meg. Ennek értelmében először a területileg illetékes püspök vizsgálta ki, hogy a jelölt valóban szent életet élt-e, történtek-e közbenjárására csodák, illetve nem részesült-e meg nem engedett tiszteletben. E vizsgálat lezárása után – ha az illető szent híre tartotta magát –, tíz év múlva indították el a pápai felülvizsgálatot. Ha a jelölt halála után 50 évvel szentségének híre eleven volt még, s legalább két csoda történt általa, a pápa boldoggá avatta.

Jelenleg egy „szent” halála után öt év elteltével akár egyetlen hívő is kérheti a halál helye szerint illetékes

főpáosztort, hogy indítson eljárást az illető életszentségének vagy vértanúságának a kivizsgálására. Ezt az ügy választott képviselőjén, az ún. posztulátoron keresztül teheti meg.

A XX. század utolsó harmadáig a vatikáni Szent Péter-bazilika volt a boldoggá avatások kizárólagos helyszíne. Itt hirdették ki a pápai döntésről szóló apostoli levelet, majd ezt követően a Te Deum éneklése és harangzúgás közepette tárult fel az új boldog képe. 1971-ben VI. Pál pápa a boldoggá avatásnak is a szentté avatáshoz hasonló ünnepélyességet adott azáltal, hogy – elsőként a lengyel Maximilian Kolbe atya esetében – személyesen végezte az egyszerűbbé vált boldoggá avatási szertartásokat. Ezt a gyakorlatot folytatta II. János Pál pápa is.

A század végén halványodni látszott a különbség a boldoggá és a szentté avatás, a helyi kultusz pápai engedélyezése és az egész egyházra vonatkozó tisztelet ünnepélyes legfőbb pástori elrendelése között. Egyre hasonlóbb lett egymáshoz a boldogok és a szentek tisztelete is: ma már alig van látványos különbség az emléknapjaik megünneplésében, a képi ábrázolásaikban és ezek templomi elhelyezésében, ereklyéiknek vagy tárgyi emlékeiknek a tiszteletében.

2005-től XVI. Benedek pápa a különbséget ismét érzékelhetővé kívánta tenni legalább az avatások alkalmával, ezért személyesen a boldoggá avatáshoz kapcsolódó hálaadó szentmisén nem vesz részt és apostoli levelének kihirdetésével általában a Szentté Avatási Ügyek Kongregációjának bíboros prefektusát bízta meg.

Benedek pápa a boldoggá avatások régi-új rendjének meghatározásakor ötvözte a több évszázados hagyományokat a XX. századi gyakorlattal: a boldoggá avatást ugyanis nem kizárólag Rómában, hanem az új boldogok szülőföldjén, tiszteletük helyén is kihirdethetik.

Bereczky Géza

Érdekesség, hogy a közismert „ördög ügyvédje” kifejezés a középkori csodavizsgáló eljárásokból eredeztethető. A szentté avatás során ugyanis két ügyvédje volt az eljárásnak. Egyik az ördögé volt, azaz az ő feladata volt az illető szentté avatása ellen érvelni, a másik Istené, aki értelemszerűen a szentéletűség mellett érvelt. Aki meggyőzte a bírót, annak érvelése érvényesült a gyakorlatban, s ez alapján avattak, vagy nem avattak az eljárás végén boldogot, vagy szentet.

IFI SAROK

Boldogság

Mind a két képen boldogan fogadja hazatérő fiát az apa, azonban ha alaposan megnézed a két színezőt, akkor tíz apró eltérést láthatsz. Keresd meg a különbségeket, és jelöld azokat!

Ha elolvasod Lukács evangéliumából a 19. rész 1-10. verseit, megismerheted a teljes történetet!

A képet a www.gyerekoldal.reformatus.hu-ról (Színezd a bibliai rajzokat) töltöttem le. Jó munkát kívánok!

Tdke

BACH KANTÁTÁINAK NYOMÁBAN

Boldog ember az, ki ellenáll kísértésnek

E dialógus-kantáta (*Selig ist der Mann*, BWV 57) Karácsony második napjára íródott (1725. december 26-ra), jóllehet benne Jézus születésére nem találunk utalást. A szöveg, amely Georg Christian Lehms tollából származik, szorosan kapcsolódik az aznapra rendelt episztolához (Jakab 1,12) és evangéliumi szakaszhoz (Máté 23,35). A párbeszéd Jézus (basszus) és a szorongatott, de bizakodó Lélek (szoprán) között zajlik.

1. Ária (basszus): A nyitótétel Jakab leveléből idéz. Az énekes-szólista szélesen ívelő dallamát a zenekari szólamokban egy jellegzetes dallamotívum és annak tükörfordítása kíséri (gyakran a két alak együtt is!), érzékeltetve, hogy a kísértés, a választás lehetősége és a döntés felelőssége állandóan velünk van:

„Boldog ember az, ki ellenáll kísértésnek; mert ha kiállja próbáját, elveszi végül az élet koronáját.” (Liedemann Ákos fordítása. Világhálón meghallgatható: <http://www.youtube.com/watch?v=k9QLWWn7YSI>)

2. Recitativo (szoprán): Az aggódó Lélek félelmeit érzékeny diszsonanciák festik. Ezek közül is kiemelkedik az „elhagyott bárány” (*verlass'nes Lamm*) említésekor hallható – szinte a 20. századot előlegező – merész dallami megoldás:

Ez drága vigaszom, üdíti szívemet, / Bár az csak kesereg, / Hogy kínja mindig éled, mint hogyha rágná benn egy pusztító kis féreg. / Mint gyöngye báránynak / Kell ordas farkasok közt élnem; / Eltévedt bárány vagyok csak, s mert irgalmatlanok, / A dühüktől kell félnem. / Mint sorsa Ábelnek, / Kivált az enyém is könnyfolyamot. / Ó, Jézus, nem tudom: / Lesz vigaszom? / Ez

összezúzza szívem, lelkem, / S mély gyászban így szól nyelvem:

3. Ária (szoprán): Az elhagyatottság gondolatától gyötört Lélek halálvágyát plasztikusan érzékelteti az 1. hegedű aláhanyatló dallama, amely rendre a 2. hegedű, sőt a mélyhegedű (!) szólama alá zuhan: *Úgy vágnék halni már; ha engem, Jézus, nem szeretnél. / Velem, hogy eddig nem töröttél, / Jobban fáj poklok kínjánál.*

4. Recitativo (szoprán, basszus): A 4. és 5. tétel a segítő, a sátáni fajzatokat nagy erővel széjjelzúzó Jézust ábrázolja: Basszus: *Ím feléd nyúl e kéz, / S a szívem is vár téged. // Szoprán: E jóság megigéz, / Mert megtöröd az ellent, / S a dühétől ez megment.*

5. Ária (basszus): *Úgy van, az ellent széjjelzúzom, / Ki téged vádol nálam folyton, / Ne csüggedj hát te gyötört szív. / Te gyötört szív, hagyd el a sírást, / Még süit rád napnak fénye, meglásd, / Bár most gond-felhő beterít.*

6. Recitativo (szoprán, basszus): A földi gyötrelmek megszűnése, a mennyei örömök megtapasztalása egyre közelebb kerül. Míg a 2. tételben az első ótestamentumi mártír, Ábel, most az első újtestamentumi vértanú, István idéződik fel: Basszus: *Itt nálam béke vár és élet, / Ezt örökségül adom néked // Szoprán: Ó, Jézus! Lelkem lenne bár / Ott nálad már, / És sírom fölött lengne szél, / Úgy minden bajnak vége lenne. / Jó annak, aki sírban fekvő / Angyalok égi karát várja! / Ó, Jézus, mutasd nekem is, mint Istvánnak a mennyet tárva! / A szívem készen áll, / Hogy hozzád mennybe szálljon. / Jöjj, boldog óra már! / Reményem újra él, / Hogy Jézusom meglátom.*

7. Ária (szoprán): Jóllehet ebben a tételben is a halálról esik szó, a Lélek (a 3. áriával ellentétben) már nem „szabadesésben” zuhan alá, hanem – amint a hegedű puhán ereszkedő dallama érzékelteti – boldogan, piheként repül az örökkévalóságba: *Én sietve végzem be földi életem, / Mert boldogan távozni vágyom éppen. / Én üdvöm már meghalni kívánok rég, / Vedd lelkemet, de Te mit adsz majd ezért?*

8. Korál: Az ária végén feltett kérdésre a zárókorál adja meg az örömteli feleletet: *Úgy élj itt hívem, hogy tessed az nekem és higgyed: / Barátod így leszek, s maradok örökké véled. / Nagy öröm lesz, / Ha az Úr magához vesz, / S e testből mennybe visz végleg.*

Göncz Zoltán

HÍRMOZAIK

Búcsú

„A szelídek pedig öröklik a földet, és gyönyörködnek nagy békességben.” Zsoltárok 37,11

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy Szabó Szilveszterné Mariska nénit életének 80. évében magához szólította a Teremtő Isten. Gyászolja családja, szerettei, barátai, a mórahalmai gyülekezet, s mindazok, akik szelídségéből, kedvességéből és szeretetéből gyakorta merítettünk. Temetésére 2013. augusztus 16-án került sor a mórahalmai temetőben. Emléke legyen áldott!

Krausék látogatása

Július közepén érkezett európai látogatásuk végén Magyarországra a Kraus család. A szülők, Jim és Lorie Nyíregyházán ismerkedtek meg több mint húsz évvel ezelőtt. Gyakori látogatói voltak a nyíregyházi gyülekezetnek. 1993-ban tértek haza az Egyesült Államokba, azóta nem jártak itt.

Most gyermekeikkel, Jacob-bal és Esther-rel jöttek vissza, hogy közösen elmenjenek azokra a helyekre, melyekhez kedves emlékek fűzik őket. Megnézték a Dankó utcában folyó munkánkat, és ellátogattak Nyíregyházára. Ottani gyülekezetünk honlapjáról való az alábbi beszámoló:

„Kedves vendégek voltak közöttünk július harmadik vasárnapján az Egyesült Államokból. Jim és Lorie Kraus két gyermekével, és unokaöccsével látogatta meg gyülekezetünket. Jim és Lorie húsz év után látogatott meg bennünket. Ők ketten azok közé az angol tanárok közé tartoznak, akik a rendszerváltás után a 90-es évek elején városunkban évekig angol tanárként szolgáltak nyíregyházi iskolákban, és gyülekezetünkben. Hazautazásuk után házasodtak össze. Mindketten zenével foglalkoznak. Lorie énektanár, Jim pedig gyülekezeti munkás, és a zenei életet szervezi a gyülekezetünkben. Jim kedves bizonyágtétellel, Lorie pedig néhány énekkel köszöntötte gyülekezetünket. Rövid látogatásuk végén szomorúan búcsúztunk el tőlük, de azal a bizonyossággal, hogy közös Urunk a nagy távolságot legyőzve köt bennünket össze Szentlelke által.”

Gyereknapi Békásmegyeren

A Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség minden év júliusának utolsó hétfőjén megnyitja a békás-

megyeri Megbékélés Háza templomának kertjét olyan családok számára, a anyagiak híján nincs lehetőségük gyermeknapot ünnepelni. A MET, a Wesley János Lelkészképző Főiskola és az Oltalom Karitatív Egyesület közös rendezvényén az érkező kis vendégeket és az őket kísérőket színes programokkal és finom ételekkel várják az intézményrendszer szervező munkatársai. A részvétel és a vendégség minden látogató számára ingyenes. Az időpont azért is esik július utolsó hétfőjére, mert egy ilyen időpontban kezdődött el a Megbékélés Háza Hangversenysorozat, amely azóta is tart. Ennek megfelelően július 29-én este a Presto Kamaragyűttes zenélt a templomban.

Idei alkalmunkról videó is készült, mely megtekinthető itt: www.youtube.com/watch?v=neMbrBqIh44

KÖZkutak(?) Ózdon

Cseppként a tengerben, az áldatlan állapotok enyhítésére, a Magyarországi Evangéliumi Testvérközösség (MET) és az Oltalom Karitatív Egyesület (OKE) Iványi Gábor vezetésével 2013. augusztus 8-án 2300 liter palackozott vizet vitt Ózdra és osztott szét a régi bányatelep (Bánszállás) szomszédos lakói közt.

Mint köztudott, augusztus elején a hetek óta tartó forróság miatt legmagasabb fokozatú országos hőségriadót rendeltek el. Ózdon a városvezetés, az úgymond indokolatlanul magas vízfogyasztás (és az ezzel járó hatalmas költség) miatt, 123 közkútból 28-at lezárattott, 61 közkifolyónál pedig csökkentette a nyomást. Az intézkedés a nagy szegénységben élőket sújtotta, köztük romákat, holott a vizet nem ők pazarolták... A Wesley Stúdió filmje: <http://www.youtube.com/watch?v=wAkdOuUeZu0>

Holland önkéntesek

Hosszú évek óta „hagyomány”, hogy a Hulp Oost Europa (HOE – Segítsd Kelet-Európát) szervezet segítségével önkéntes fiatalok érkeznek a nyár folyamán, hogy különböző intézményeink munkájához segítséget nyújtsanak.

Idén először augusztus 1-jén Alisa van Spronsen vezetésével érkezett egy 10 fős csoport (7 lány, 3 fiú), mely Budapesten a Podhorszky utcai Wesley Kincsei iskolánkban épített udvari játszóteret diákjaink számára. Utóbbiak közül sokan kerülnek hozzánk enyhébb-közepesen sérültként, viselkedési zavarokkal, tanulási nehézségekkel. A teljesen csupaszon álló udvaron nehéz volt a pedagógusoknak lekötni őket. Ezután mászó torony és hinta áll majd a rendelkezésükre. Ugyanez a csoport közben belefogott a Dankó utca 9. alatti men-

helyünk 1992-ben először megnyitott pinchelyiségeinek kifestésébe is. Hősiesen farkasszemet néztek az állandóan kéretlen vendégként visszatérő poloskákkal. Falat festettek, ablakkeretet, csöveket mázoltak. Legalább melegük nem volt, mint az iskolaudvaron (arra a munkára jutottak az év legforróbb napjai).

Mindannyian részt vettek a Fűtött Utca utcai szociális munkájában, elkísérték kollégáinkat kettesével esténként. Alkalmuk nyílt városnézésre, és eljutottak békásmegyeri gyülekezetbe is, ahol bemutatkoztak, és énekeltek. 12-én utaztak haza.

Budapestre még egy csapat érkezett másnaptól (augusztus 13.), 5 lány Renske van der Burg vezetésével. Ők a hajléktalanszállón folytatták a már megkezdett munkát, így mindkét helyiség elkészült. Ők is részt vettek az utcai szociális munkában, és eljutottak Békásmegyerre.

Szorgalmuk, kitartásuk, kedvességük mindenhol utat talál a szívekhez, gyakorlatias hozzáállásuk, nyitottságuk példa mindannyiunk számára.

A harmadik csoport Nyíregyházán dolgozott. Ide először érkezett csoport Hollandiából. Róluk az alábbi beszámoló olvasható az ottani gyülekezetünk honlapján:

„Augusztus 3-15. között, Hollandiából érkezett az a fiatalokból álló csoport, akik önkéntes munkában kápolnánk felújításában vettek részt. A munka mellett jutott idejük a mindennapi áhítatra, városnézésre, ismerkedésre, kirándulásra, valamint gemzei és csaholci gyermekek közötti evangelizációra. Hálások vagyunk a köztünk eltöltött időért, és azért a munkákért, amit kápolnánkban végezhettek.”

Amerikai vendégek

Augusztus (nem meglepő módon) a sok látogató, vendég hava is mindig. Augusztus közepén első alkalommal néhány napos magyarországi látogatásra érkezett Carolyn Gaughan (Bruce és Kay Kline lánya) a férjével, Pat-tel, valamint németországi barátaikkal, Hanne és Otto Heuser-rel. Részt vettek az elmaradhatatlan intézménylátogatáson és Budapesttel ismerkedtek kicsit. Noha Bruce és Kay Kline idén nem voltak Magyarországon (csak lélekben), munkánkat, tevékenységünket figyelemmel kísérik, és családjukból nyolcan jártak nálunk. Reméljük, barátságuk, szeretetük gyümölcsseit sokáig élvezhetjük még!

Egzotikus állat a templomkertben

Egy körülbelül 60 centiméteres varánuszt talált a békásmegyeri templom gondnoka a kertben. Először nem hitt a szemének, ám végül ki kellett hívni a speciális ál-

latbefogókat, akik befogták az állatot, és elmondták: mostanában egyre több felelőtlen gazda ereszti szélnek megunt állatát, köztük gyakran hullóket, akár kígyókat is.

A varánuszfélék Afrikában, Ázsia déli felén, Ausztráliában és Új-Guinea szigetén fordulnak elő.

Valamennyien gyorsan mozognak a szárazföldön – a fajok egy része a vízben is. Életmódjuk rendkívül változatos: sivatagi és teljesen vízközeli fajaik is vannak. A szárazföldön élő fajok egerekre, apró madarakra, kisebb gyíkokra, kígyókra, békákra vadásznak, sőt, a baromfiállományt is veszélyeztetik. A nilusi varánusz nemcsak a krokodil tojásait falja fel, de a fiatal krokodilokat is.

Csendesnapok

A bűnbánatról, bocsánatkérésről és megbocsátásról szóltak idén nyíregyházi csendesnapjaink prédikációi. Körbejártuk: kitől kell bocsánatot kérnünk, miért érdemes, hogyan bocsássunk meg, mit tegyünk, ha nehéz a megbocsátás – vagy éppen nem is megy. Az együttléti hanganyaga letölthető innen: <http://www.metkapolna.hu/2013.html#csendesnapok>

Az ötödik alkotmánymódosítással korrigálják a negyediket

Lapzártakor friss hír, hogy a vallási közösségekről és az Országos Bírói Tanácsról szóló rendelkezésekkel egészíti ki a kormány az ötödik alaptörvény-módosítást. Répássy Róbert igazságügyi államtitkár csütörtöki sajtótájékoztatóján elmondta: a kabinet a júniusban be-terjesztett alkotmánymódosítást pénteken új változatban nyújtja be az Országgyűlésnek. A parlament szeptemberben tárgyalhat és dönthet róla, a jogszabály október 1-jén léphet hatályba. Az alaptörvénybe újonnan kerülhetnek be a vallási közösségekről szóló rendelkezések. Így az alkotmány kimondaná, hogy az azonos hitelveket követők vallásuk gyakorlása céljából – sarkalatos törvényben meghatározott szervezeti formában működő – vallási közösségeket hozhatnak létre, továbbá hogy a vallási közösségek önállóak, az államtól különváltan működnek, de a közösségi célok érdekében együttmű-

köndhetnek vele. Az együttműködésről a vallási közösség kérelmére a parlament dönt, az együttműködésben részt vevő közösségek bevett egyháznak minősülnek, és sajátos jogosultságokkal rendelkeznek – ismertette a tervezett alkotmányos szabályozást az államtitkár.

Répassy Róbert kifejtette: ez az egyházügyi törvény nyári módosításának megfelelően azt jelenti, hogy a parlament nem a vallási közösségek, hanem a bevett egyházak elismeréséről határoz. Azt is hozzátette: az ötödik alkotmánymódosítás a negyedik részleges korrekciója, amely válaszol az európai bírálókatra. Elmondta: a kormány meg akarja szüntetni azokat a látszólagos jogi problémákat, amelyek ürügyként szolgálhattak a Magyarország elleni támadásokhoz. (Forrás: www.nol.hu)

Tiltott zónákat jelölnének ki a hajléktalanoknak

Teljesen kiszorítaná a hajléktalanokat a fővárosi önkormányzat Budapestről. A Népszabadság információi szerint már el is készült az erre szolgáló rendelettervezet két paragrafusból, illetve egy mellékletből álló munkaanyaga.

Tarlós István „emberséges hajléktalanpolitikát és rendet” akar a fővárosban. Ebben jogellenesnek minősítenék az életvitelszerű tartózkodást a mellékletben meghatározott közterületeken. A mellékletben másfél oldalon keresztül sorolják a tiltott zónákat. Így szabálysértésnek minősül és közmunkával, pénzbírsággal, illetve visszaesőként elzárással sújtható a fedél nélküli lét a fővárosi tulajdonú főutakon, parkokban, hidakon, aluljárókban, a közösségi közlekedési járművek – busz, villamos, vasút, hajó – megállóiban, a világörökség területén – tehát a budai Várban és a Belváros jelentős részén, valamint a Duna-parton –, az oktatási és egészségügyi intézmények körül, valamint mindezek 50 méteres körzetében.

A fővárosi önkormányzat ezzel a kerületi fenntartású közterületekre nyomná ki a hajléktalanokat, miközben a kerületek jelen állás szerint nem alkothatnak saját rendeletet. A benyújtott törvényjavaslat szerint erre csak a fővárosi önkormányzat jogosult: „a fővárosi önkormányzat kap felhatalmazást, hogy a közrend, a közbiztonság, a közegészség és a kulturális értékek védelme érdekében rendeletben jelölje ki a közterület meghatározott részeit, ahol az életvitelszerű (...) közterületi tartózkodás jogellenesnek minősül”.

A parlamentben szép számmal ülő kerületi polgármesterek ezt aligha hagyják szó nélkül. Így várhatóan már a – Pintér Sándor belügyminiszter által áprilisban benyújtott szabálysértési – törvénymódosítás őszi ülésén való tárgyalásakor saját rendeletalkotási jogot kérnek. De az is elképzelhető, hogy más taktikát választva inkább a fővárosi melléklet bővítését kérik. Így

a főváros egyedül „vinné el a balhét”. Az eredmény ugyanaz: együttesen szinte egész Budapestről kitilthatják a hajléktalanokat.

A fővárosi munkaanyagból csak a belügyminiszter által javasolt törvénymódosítás elfogadása után válhat rendelettervezet. Ezt követi a szakmai egyeztetés – ha egyáltalán lesz ilyen –, majd a közgyűlési vita. Tarlós István főpolgármester rövid átfutással számol, hiszen a Kossuth rádióban azt mondta:

„A főváros a következő hónapban alkot rendeletet a hajléktalanok ügyében. Két dolgot akarunk: emberséges hajléktalanpolitikát és rendet a városban. Budapestnek nem az a feladata, hogy anarchikus állapotokat támogasson, és egyedül oldja meg az ország hajléktalanproblémáját, képtelen ötletekkel fűszerezve” – mondta Tarlós. Tavaly télen hiába helyeztek el 1200 fedél nélkülivel többet a szállókon, az utcán élők száma nem csökkent. Az utánpótlás vidékről és Budapestről egyaránt folyamatos. (Forrás: www.nol.hu)

Adományozás

Hálás köszönet az adományokért! Ha munkánkat, működésünket segíteni szeretné, megteheti sárga csekkben, vagy személyesen a 8. kerület, Dankó u. 11. sz. alatt. Telefon: (06-1) 577-05-15 (hétköznap 8 és 16 óra között), e-mail: metegyhas@wjlf.hu. Bankszámlaszámunk: 11708001-20520-380 (OTP Bank). A közleménybe kérjük, írja be, adományát mire szánja! Amennyiben nem szerepel ott semmi, fenntartási kiadásokra fordítjuk az összeget. Köszönjük!

Képes beszámoló

Rendezvényeinkről rövidfilmeket a www.wesleystudio.hu-n, folyamatosan frissülő honlapunkon láthatnak, és megtalálnak bennünket a Facebook-on is – mind az egyházat, mind a Wesley Stúdiót.

Olvasói vélemény

Kedves Olvasóink újsággal kapcsolatos véleményét, történeteit, gondolatait, kérdéseit szeretettel és folyamatosan várjuk az ev@wjlf.hu e-mail címre.

**Sokan a boldogságot az embernél magasabb régiókban keresik, mások lejjebb, holott a boldogság emberi méretekre van kiszabva.
(Konfuciusz)**

Egyperces áhítat minden napra

Szeptember 1. vasárnap

„Áldjad lelkem az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled.” (Zsolt 103,2)

E havi témánk a boldogság, mely minden ember természetes és örök vágya. Természetesen olyan fogalmakat von ebbe a körbe mindenki, melyek a földi jólét ismervei: egészség, gondtalanság, külső-belső béke. Ehhez a hívő ember szükségszerűen hozzáveszi a lelki adományokat is; ilyen az üdvösség, bűneink bocsánata és az örök élet ígérete. Hálát adunk az Úrnak mindazért a jóért, ami ebben az életben boldoggá tesz.

Szeptember 2. hétfő

„Az Úr pedig azt mondta: megláttam népem nyomorúságát Egyiptomban, és meghallgattam kiáltásukat a sanyargatók miatt, mert ismerem fájdalmukat.” (2Mózes 3,7)

Örök ígét fogalmaznak meg ezek a több ezer éves szavak. A boldogtalan, elnyomott, sanyargatott, megbántott népeknek vagy népcsoportoknak szabad tudniuk, hogy az Úr tisztában van vele, mi történik velük, és azt is, hogy a legfőbb hatalom Ura kinek az oldalán áll. Hatalmak, uralmak szereplői jönnek-mennek, az isteni szolidaritás viszont mindig a jogfosztottakat boldogítja.

Szeptember 3. kedd

„Jákob is útnak indult, és találkozott vele Isten angyalai.” (1Mózes 32,2(1))

Jákob és családja éppen csak az imént könnyebbült meg egy súlyos rokoni konfliktus után, melyben az após (Lá bán) eredetileg veje és leszármazottai kiirtására készült. Mennyit szoronghatott Jákob övét féltve! Milyen magányosnak érezhette magát! Boldogtalanságunk és félelmeink közben hajlamosak vagyunk elfelejteni, hogy Isten mellénk rendelte angyalait, hogy megoldhatatlannak tűnő gondjainkat segítsen Őrá bízni.

Szeptember 4. szerda

„...meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, mely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban”. (Róma 8,38-39)

Talán boldogtalanok vagyunk közeli szerettünk halála miatt vagy általában az élet egyre romló feltételei okán, esetleg a jövő bizonytalansága, „fejedelmek” irgalmatlansága, basáskodása és egyéb „teremtmények” miatt.

De ki szakaszthat el bennünket a Teremtőtől vagy attól, Aki által ez a kapcsolat kézzelfoghatóvá válhat, akinek egész megjelenése, léte, áldozata, jelenvalósága, a mi boldogságunk szolgálatáról tanúskodott?

Szeptember 5. csütörtök

„Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.” (János 14,6)

A tanítványok boldogtalanok, mert Jézus az elválásról beszél, arra tanítja őket, mi is következik azután, ha Ő többé nem lesz testben apostolaival. Az Atyához vezető út biztos, bátorítja őket, de hitetlen válaszukra, hogy tudniillik, nem ismerik a jó irányt, fogalmazza ezt a bátorító feleletet: „én vagyok az út, az igazság és az élet...” Micsoda boldogság az eltévedt, vagy egyszerűen csak útkereső ember számára, ha végre ráállhat a biztos célba vezető jó irányra!

Szeptember 6. péntek

„Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki. Ha elesik is, nem marad fekvé, mert az Úr kézen fogja.” (Zsoltárok 37,23-24)

Lehet, hogy elkedvetlenít bennünket, de mégis igaz, hogy a magunk választotta úton nincs isteni garancia oltalmazásunkra és vezetésünkre. Az Úr csak annak útját irányítja, aki vele akar járni. Különös felismerés, hogy még az Úr útján is eleshetünk. Ami viszont megnyugvással és örömmel tölthet el az az, hogy az Úr nem hagy a porban, hanem felsegít.

Szeptember 7. szombat

„...a várfalnak az építésénél magam is dolgoztam, mezőt nem szereztem...” (Nehémiás 5,16)

Nehémiásnak joga lett volna ahhoz, hogy birtokot szerezzen (szőlőt, földet) vagy a helytartó révén egyéb jövedékre tegyen szert. Ő azonban nem élt ezzel a lehetőséggel. Nem szidalmazta elődeit, akik hibás gazdaságpolitikájukkal állítólag az ország romlását munkálták, miközben ő, íme, helyreállítja azt. (Miközben mindenki tudhatja, hogy közben ő is alaposan megszedi magát.) Mindenről lemondott, mert lelkesítette a lehetőség, hogy hányt-vetett népét népét boldoggá teheti, és a romokat újjáépítheti. Az Isten által támogatott vezető gondolkodásmódjára ez jellemző.

Szeptember 8. vasárnap

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van reátok.” (1Péter 5,7)

Gondjai mindenkinek vannak. Kár lenne azon bosszankodni, hogy életünk során miért kell szembesülnünk ezzel a teherrel. Örvendezzünk inkább azon, hogy van, Aki kész segíteni a terhek hordozásában. Így a vinnivaló nem keserít meg, a teher könnyű lehet, sőt: gyönyörűséges.

Szeptember 9. hétfő

„*Jertek, csatlakozzunk az Úrhoz örök szövetséggel, amely nem megy feledésbe.*” (Jeremiás 50,5b)

Keserőséggel tölt el bennünket, hogy nem bízhatunk senkiben. Az egymás közti vagy hivatalokkal kötött szövetségek esetlegesek és gyakran válnak árulások áldozataivá. Már-már azt gondolnók, nincs értelme semmiféle megállapodásnak. Boldogan ismerjük fel ígénk bátorításában annak lehetőségét, hogy Valakivel megíngathatatlán örök szövetséget köthetünk.

Szeptember 10. kedd

„*Az Úr ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst, melyet földbe vajt formába öntöttek.*” (Zsoltárok 12,7)

Egy átlagos emberi élet is telve csalódásokkal. Minden ígéletben sejteni vélünk valamilyen számítást, csalást és alig hisszük, hogy az adott szó beváltható. Az Úr ígéreteiben azonban semmiféle „salak” nincs. Olyan, mint a tükör-tiszta ezüst, amit megtisztítások során vittek át a mindent elemészto tűz próbáin, hogy a maga soha nem látott értékében tündököljék.

Szeptember 11. szerda

„*Aki nagyvá akar lenni köztetek, az legyen szolgátok.*” (Márk 10,43b)

Milyen sokáig bántott mások uralma! Félttem attól, hogy kihasználnak, vagy megaláznak. Jézus azonban meggyőzött arról, hogy az Ő országában boldog az, aki szolgál, sőt, az a nagyobb, neki nincs szüksége arra, hogy mindenben segítségére legyenek, nem szorul rá mások adományára. Adhat.

Szeptember 12. csütörtök

„*Ujjongj Sion leánya! Kiáltás örömdben Izrael! Örvendezz, vigadj teljes szívből Jeruzsálem leánya! Elveszi az Úr rólad az ítéletet.*” (Zofóniás 3,14-15a)

Történelmünk tanulmányozása közben is kimondhatjuk józan korrektséggel, hogy időről-időre megérdemeltük az isteni ítéletet. Elkéséríthetett azonban bennünket a gondolat, hogy az adott zsarnokságnak talán soha nem lesz vége. Isten viszont elkötelezte magát szabadságunk mellett. Kegyelme által időnként lehetőséget ad a hibás múlt megítélésére és az újrakezdésre.

Szeptember 13. péntek

„*...örültek, mert az Isten nagy örömet szerzett nekik. Még az asszonyok és gyermekek is örültek. Messzire*

elhallatszott, hogy mennyire örülnek Jeruzsálemben.” (Nehémiás 12,43)

Annyi viszontagság után az évszázados romok helyén újra védelmi kőfal húzódnak szavatolva a Szent Város biztonságát. Nagy ünnep, nagy öröm volt ez! Nemcsak a helyieknek, hanem mindazoknak, akik számára az Úr népének sorsa üdvösségüket is érintő üzenet lesz. Jeruzsálem öröme a mi örömünk is, ma is. Ebből a messzeségből is hallani akarjuk e sokat bántott nép örömét minden helyreállítás és építés felett. Boldogok vagyunk, hogy az Örökkévaló oltalmazza ismét az Ő népét!

Szeptember 14. szombat

„*Ha pedig Krisztuséi vagytok, akkor Ábrahám utódai vagytok, és ígélet szerint örökösök.*” (Galácia 3,29)

A galáciai szórványban élők (ez a vidék ma nagyobb részt Törökországhoz tartozik) pogány gyökereik miatt erősen foglalkoztatta, hogy miképpen illeszkedhetnek be Isten választott népébe. Voltak olyanok, akik elhitték, hogy ehhez be kell térniük zsidónak. A zsidó Pál azonban igyekszik őket arról meggyőzni, hogy törekvésük fölösleges, hiszen akinek személyes megváltója a Krisztus, az a zsidó Jézus által természetes utóda Ábrahámnak és – micsoda boldogság! – innentől kezdve az örökösök között van.

Szeptember 15. vasárnap

„*Krisztus Jézus megtörte a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.*” (2Timótheus 1,10)

Ahogy múlnak az évek és egyre közelebb az eltávozás pillanata, úgy leszünk emberileg egyre kevésbé vidámak, boldogok. A testi ember meggyőződése az ugyanis, hogy az elmúlással minden érték odavész. Az evangélium által azonban van bátorító és boldogító üzenetünk: valaki megtörte a halál erejét és nyilvánvalóvá tette, hogy Isten kegyelméből van múlhatatlan élet, melynek nem vég-, hanem kezdőpontja a testi halál.

Szeptember 16. hétfő

„*Vajon az Isten nem szolgált-e igazságot választottainak, akik éjjel-nappal kiáltanak hozzá? És várakoztatja-e őket?*” (Lukács 18,7)

Jézus itt, ebben a bibliai szakaszban az imádság értelméről és annak hűségese gyakorlásáról adott tanítást. Van, akinek hamar elmegy a kedve, ha nem kap az Úrtól azonnali választ. Az ilyen ember zúgolódik, összeesküvés elméleteket gyárt, a hívő szív azonban nem hagyja veszni azt a meggyőződést, amely egyszer belső békével töltötte el – hogy tudniillik Istennek fontos az ő élete, sorsa és éppen az az ügy, amely most megterheli a gondolatait. Az Úr soha nem áll az igazságtalanok pártján. Igaz bírád Ő!

Szeptember 17. kedd

„Akkor majd tisztává teszem a népek ajkát, mindnyájan az Úr nevét hívják segítségül, és őt tisztelik egy akarat-tal.” (Zofóniás 3,9)

Boldog az, aki nemcsak saját népében gondolkodik, hanem fontos számára a népek nagy családjának, az emberiségnek a békéje és a boldogulása is. Látnivaló azonban, hogy olyan nehéz unióban gondolkodni, összehangolni a közös gazdasági érdekeket legalább. Gyakran még olyan népek is ellenségesen viselkednek, melyek haszonélvezői egy nemzetközi szövetségnek. Olyan elképzelhetetlen, hogy eljöhet az a pillanat, amikor valamennyi nép számára fontos lesz az Úr akarata, és segítségül hívják egyenlőképpen az Ő nevét, tisztelik törvényeit. Én azonban hiszek az ebben reménykedő Istennek.

Szeptember 18. szerda

„Mi azonban, akik a nappal fiai vagyunk, legyünk józanok, vegyük magunkra a hit és a szeretet páncélját, és mint sisakot, az üdvösség reménységét.” (1Thesszalónika 5,8)

A hívő ember nem sopánkodik a világ támadásai miatt. Tisztában van vele, hogy a földi lét a harcok és küzdelmek, támadások tere. Azt is tudja azonban, hogy az Úr nem szolgálta ki bennünket ellenségeink pusztító szándékainak. Boldogsággal tölt el, hogy megfelelő „védőeszközöket” ismerhettünk meg Isten Igéje által, és ezek segítségével győzelmes lehet az életünk.

Szeptember 19. csütörtök

„Tudja a ti atyátok, mire van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.” (Máté 6,8b)

Jézus az elevenünkre tapint a Hegyi Beszédben, amikor tanításai egyik fejezetét az aggodalmaskodásnak és az értelmetlen imák ügyének szenteli. Sokan azt hiszik, ha ügyesen „lobbiznak” az Úrnál, akkor kivételes bánásmódban lehet részük. És nemcsak az elégségest, hanem a bőségest is megkaphatják. Az elégedettség a boldogság egyik építőeleme. Meg kell tanulnunk és meg kell találnunk ezt is. Bizalommal hisszük, hogy az Úr közvetve vagy közvetlenül megadja azt, amire szükségünk van, és ha netán több jutna nekünk, megtaláljuk azokat, akikkel a felesleget megoszthatjuk.

Szeptember 20. péntek

„Nézzétek a liliomokat, miként növekednek: nem fáradoznak, nem is fonnak, de mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében sem öltözött úgy, mint ezek közül bármelyik.” (Lukács 12,27)

A mezei liliomok Jézus korának vadvirágai voltak. Jeruzsálem felé menve a zarándoktársak a hosszú, olykor kopár úton örömmel üdvözölték a rétek ékességeit. A gyönyörködtető képet az Úr tanításukra használta: va-

jon közömbösebb volna-e Isten számára az emberek sorsa, mint az alig egy napig élő vadnövénnyeké? Ha tehát az Úr azokat különös gonddal „ruházza”, bizony minden szükségeset megad a követőinek is.

Szeptember 21. szombat

„...most tükör által homályosan látunk, akkor pedig színről-színre; most töredékes az ismeretem, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten.” (1Korinthus 13,12)

Van, akit elkedvetlenít a „most” és a „majd” között mutatkozó minőségi különbség. Pedig van igazi boldogság a várakozásban is, már a most megtapasztalható élmények is felemelőek, a jövő pedig még sokkal több ígérettel bátorít! Nem vagyok elégedetlen. Már ez is csodálatos, amiben most részem van, de miért tartanám hamisnak a nagyobb boldogság ígértét!?

Szeptember 22. vasárnap

„Az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1János 5,4)

Tévképzetünk, hogy úgyis a világ diadalmaskodik mindenben. Ritkán jön valami jobb, mondogatjuk. Előre megágyazunk boldogtalanságunknak, pedig sem azt nem tudjuk, mit rejt a holnap, sem nem használjuk azokat az eszközöket, melyek segítségével Isten országának épülése minden körülmények ellenére zavartalanul folytatódhat. A hitben járás nem filozófiai álláspont, hanem életforma. Mindig biztosított a győzelem!

Szeptember 23. hétfő

„Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni erőtlenségeinken, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett mindenben, kivéve a bűnt.” (Zsidók 4,15)

Az Istennel való megbékélés, a neki való megfelelés, önmagunk elfogadtatása szinten lehetetlen feladat. Ennek eszköze volt hajdan a Lévi törzséből választott főpap, aki közvetített népe és az Úr között. Jézusra, mint minden ember közbenjáró főpapjára tekintünk, Aki nem csupán kiválasztott, hanem belülről ismeri az emberi természet kísérhetőségét és támadhatóságát, ezért hiteles előttünk, és engedelmes élete, diadalmas engesztelő áldozata révén a Mindenható számára is elfogadható személy. Nagy boldogság és megnyugvás ez a mi veszendő lelkünk számunkra!

Szeptember 24. kedd

„Nagyobb öröm lesz a mennyben egyetlen megtérő bűnösöm, mint kilencvenkilenc igaz miatt, akinek nincs szüksége megtérésre.” (Lukács 15,7)

Az ókori görögök (az ő nyelvükön íródott ez az Evangélium is) az isteneket „boldog”-oknak tekintették, de azt is gondolták róluk, hogy nem törődnek az emberek

boldogságával. Ezzel szemben, amikor a Timóteushoz írt első levélben (1,11; 6,15) Pál Istent boldognak nevezi, arra az Örökkévaló Úrra és Mennyei Atyára gondol, akinek noha élete van önmagában, de öröme mégis népe és gyermekei boldogságában telik. Ha valamit nevesíthetünk, ami általános ünnepet eredményez a mennyei „színtéren”, az a földön élő bűnös ember megtérése és újjászületése. Tedd boldoggá Mennyei Atyádat...!

Szeptember 25. szerda

„Aki lát engem, az azt látja, aki elküldött engem.” (János 12,45)

A gyerekek nem tudják elviselni, ha haragvó szülő eltakarja arcát előlük. Kétségbeesnek, sírnak, bizonytalanság lesz úrrá rajtuk. Ugyanakkor minden rendeződik, elsimul, nyugvópontra jut, ha az édesanya vagy édesapa újra rájuk mosolyog, biztatóan fordul feléjük. Mindig is zavart bennünket Isten elrejtett arcának a sejtése. Hogy milyenek velünk kapcsolatos szándékai, az a látható – jézusi – arcon tükröződött, mely kegyelmet, törődést, együttérzést, felülmúlhatatlan szeretetet közvetített felénk. Boldogok vagyunk, hogy megismerhetjük Öt!

Szeptember 26. csütörtök

„Eljön majd az idő – így szól az Úr –, amikor nyomon követi a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt. Must csurog a hegyekről, és omlik a halmokról. Jóra fordítom népemnek, Izraelnek sorsát. Az elpusztult városokat fölépítik és laknak bennük. Ültetnek szőlőket és isszák azok borát. Kerteket művelnek és eszik azok gyümölcsét.” (Amós 9,13-14)

Ámen. Ezt az időt éljük. Mai igénkből nem saját jövőnkre nézve akarunk bátorító üzeneteket kiolvasni, hanem örvendezni akarunk azon, hogy amit az Úr választott népével, Izraellel kapcsolatban megígért, az megvalósult. Két évezred után újra hazát, országot adott, az ősöknek tett ígéretek földjén az Úr az övéinek. Boldoggá tesz bennünket Izrael léte és sikerei is, legyenek azok mezőgazdasági, jóléti vagy a mindennapi békét érintő ügyek. Tegye teljesen minden szempontból a bibliai új évben is népét boldoggá a Mindenható és Örökkévaló Isten!

Szeptember 27. péntek

„Amit megígértél, hatalmaddal be is teljesítetted a mai napon.” (1Királyok 8,24b)

Sok hányattatás után megvalósulhatott a régi álom: Isten népe templomot szentelhetett az Úrnak. Micsoda nap lehetett az! A csodálatos építmény nem egy konkrét „beruházás” létrejöttét, hanem Isten ígéretei megvalósulásának örök és bizonyos üzenetét hordozta. „Köveink” is erősítik gyöngye hitünket.

Szeptember 28. szombat

„Jézus Krisztus által kaptuk hitben a szabad utat, ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk, és dicsekszünk azzal a reménységgel is, hogy részesülünk az Isten dicsőségében.” (Róma 5,2)

A kicsi választott nép Isten papi „törzse”-ként arra hívtattott, hogy az egész világ számára közkinccsé tegye a világteremtő és megváltó egyetlen Istenről szóló üzenetet. A nem zsidó többség számára ennek az üzenetnek a „képi” megjelenítése teszi az elfogadást egyértelművé és egyszerűvé. A zsidó Jézus Krisztus boldogságunk kulcsa. Ő szabadít fel minket arra, hogy élő reménységünkkel az Isten dicsőségében való részesülés áldásával dicsekedhessünk.

Szeptember 29. vasárnap

„Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is.” (1János 4,21)

Szinte halljuk a korrekt farizeusi kérdést: de ki az én testvérem? Bizony, Kain óta örök homlokunkra süttött kérdőjelként hordozzuk letörölhetetlen felelősségünk bélyegét: avagy őrizője vagyok-e az én atyámfiának? „Azt a parancsolatot... kaptuk tőle, hogy” Isten iránti szeretetünket bizonyítsuk az utcára szorult, közmunkára kényszerített, fogyatékkal élő, bevándorló, más-ként élő vagy gondolkodó, a kisebbségi lét hátrányait szenvedő testvéreink iránti gyakorlati jóindulatunkkal. Mindez nem zúgolódva fogadott kényszerű kötelesség vagy lemondás a számunkra, hanem földi boldogságunk forrása is.

Szeptember 30. hétfő

„...Krisztus vére... megtisztítja lelkiismeretünket a holt cselekedetektől, hogy szolgáljunk az élő Istennek.” (Zsidók 9,14b)

A levél szerzője avval érvel, hogy miként az áldozati rendtartásban a bűnért leölt állat vére jelképesen megtisztítja a bűntől beszennyezett lelkiismeretet, úgy döntött az Örökkévaló Isten arról, Jézus kereszthalála és vére szerezzen lélektisztító engesztelést bűneinkért. Hit kellett ahhoz, hogy a bűnös higgyen a bakok, tulkok és egyéb állatok vérének üdvösségszerző erejében? Igen, mert Isten ehhez kötötte irgalmas ígéletét. Hit kell ahhoz, hogy Jézus valóságos vérének büntörlő erejét elfogadjuk? Igen, ez a Megváltóról szóló régi és új bibliai üzenet lényege. Bizalommal és boldogan hisszük ezt.

-ig

**Boldogság az, ha amit gondolsz,
amit mondasz, és amit teszel,
összhangban vannak egymással.
(Mahatma Gandhi)**

KALENDÁRIUM

(Folytatás a 2. oldalról)

nyelvével együtt valóságos „nyelvi tőkét” alkot, és ezt tovább gazdagítják a más országokból és kontinensekről származó lakosok nyelvei. Az Európai Unió és az Európa Tanács – azzal a szándékkal, hogy felhívja a figyelmet a nyelvi bőségre – 2001-ben e napot a Nyelvek Európai Napjának nyilvánította.

„Azok pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: ...új nyelveken szólnak.” (Márk 16,17)

Szeptember 30. – Szent Jeromos emléknapja

Régi egyházi ünnep szerint emlékeznek e napon Sophronius Eusebius Hieronymusra, azaz Szt. Jeromos Biblia-fordítóra, aki betlehemi remeteségében lefordította az akkori latin köznyelvre (vulgata versio) a Szentírást. Mikor a fordítással elkészült, hozzá-

fogott a szövegek magyarázatához. Fennmaradt 157 levele is.

„Minden lehetséges annak, aki hisz.” (Márk 9,23)

(Összeállította: KZ)

A MET szeptemberi évfordulói:

- 1989. szeptember 23. – Mátészalkai templom felszentelése
- 1990 szeptembere – A MET megkezdte börtönmisszióját
- 1996. szeptember 17. – Megnyílik a férfi Átmeneti Szálló
- 1996. szeptember 13. – Teljes jogú lelkésszé szentelik Jónás Miklóst és Iklódy Lászlót
- 2004. szeptember 11. – A Wesley Főiskola kápolnájának a falán a Holokauszt zsidó, cigány és Jehova tanúinak áldozataira emlékezve állítottunk emléktáblát
- 2006. szeptember 28. – Az új szegedi kápolna felszentelése
- 2007 szeptembere – Beindul az Oltalom Tanoda (hajléktalanok oktatása)
- 2007 szeptembere – Elindul a Wesley Kincsei Általános Iskola (Budapest, XVIII. kerület)

(Összeállította: KZ)

2013. Polgárok Európai Éve

„Nincsen itt maradandó városunk, hanem az eljövendőt keressük.” Zsidók 13,14

2013. SZEPTEMBER

Szeptember hónap igéje: „Ne bánkódjatok, mert az Úr előtt való öröm erőt ad nektek!”

Nehémiás 8,10b

Istentiszteletek		Bibliaórák	
	<i>Igehely</i>		
		<i>Eljön az az idő – így szól az ÚR –, amikor új szövetséget kötök Izráel és Júda házával. Jer 31,31 Hány szövetsége van Istennek?</i>	
Szeptember 1. Szenháromság ünnepe után 14. vasárnap	<u>Máté 12,22-30</u> Galata 5,16-24 1 Mózes 28,10-19		
Szeptember 8. Szenháromság ünnepe után 15. vasárnap	<u>Máté 19,16-26</u> Galata 5,25-6,10 1 Mózes 2,4-9.15	Első hét	Isten szövetsége Noéval és ... 1 Mózes 6,18. 9,9-17 – A szövetség tartalma, célja, keretei, jele
Szeptember 15. Szenháromság ünnepe után 16. vasárnap	<u>Máté 23,1-12</u> Efézus 3,13-21 JerSir 3,22-26. 31-32	Második hét	A szövetség Ábrahám életében 1 Mózes 15,17-21. 21,22-32 – Ábrahám a szövetségek rendszerében élt
Szeptember 22. Szenháromság ünnepe után 17. vasárnap	<u>Zofóniás 3,8-9</u> Lukács 14,1-11 Efézus 4,1-6	Harmadik hét	Amikor Isten megemlékezik szövetségéről ... 2 Mózes 6,1-9 ... és ahogy Izrael viszonyul ehhez
Szeptember 29. Szenháromság ünnepe után 18. vasárnap	<u>Máté 5,38-45</u> 1 Korinthus 1,4-9 2 Mózes 20,1-17	Negyedik hét	Szövetségkötés a Sínai-hegyen ... 2 Mózes 19 – avagy mire kötelez a szövetség?

**A címek pusztán értelmezési javaslatok!*

KIK VAGYUNK?

Híres metodisták 3. – Metodisták a misszióban

John Raleigh Mott (1865-1955)

„Semmi sem fontosabb a mi időnkben, mint az, hogy fiatal emberek keresztény hitükből kiindulva legyenek képesek vezető pozíciót betölteni.” John R. Mott

John Raleigh Mott 1865. január 31-én a New York állambeli Livingston Manorban született. Ősei az első amerikai telepesek leszármazottai voltak. Ő harmadik gyermekként – egyedüli fiúként – érkezett egy négy gyerekes családba. Szülei, John és Elmira Mott később elköltöztek Postville-be, ahol az apja fűrészáru kereskedésbe kezdett, és később a város első polgármesterévé választották.

Mott 16 évesen beiratkozott egy kis methodista egyetemi előkészítő magániskolába. Lelkesen tanulta a történelmet és az irodalmat, és díjat szerzett egy vita és szónok versenyen. Később a Cornell Egyetemen folytatta tanulmányait (1886). Ebben az időben élethivatásának még vagy az ügyvédi munkát, vagy apja fűrészáru üzletének folytatását gondolta, de teljesen megváltoztatta elképzeléseit, amikor J. Kynaston Studd-nak egy előadását hallotta. Studd három mondata olyan nagy hatást tett rá, hogy ez élethosszig tartó szolgálatra sarkallta őt Krisztusért:

Studd így szólította meg az egyetemista ifjúságot: „Nagy dolgokat kerestek magatoknak? Ne magatoknak keressetek! Keressétek először Isten országát!”

1886 nyarán Mott képviselte a Cornell Egyetemet az első nemzetközi, felekezeti keresztény konferencián (Y.M.C.A.), amit valaha tartottak.

A Young Men's Christian Association-t (Y.M.C.A.) George Williams 1844. június 6-án alapította, Angliában. A szervezet célja az volt, hogy a keresztény elveket a gyakorlatban is megvalósítsa. Három alapelvük: „az egészséges szellem, egészséges elme és egészséges test”. A szervezet mindenki számára nyitott volt, kortól, nemtől, társadalmi illetve vallási hovatartozástól függetlenül.

Az 1886-os konferencián 251 ember gyűlt össze 89 főiskoláról és egyetemről. Százan, köztük Mott elkötelezték magukat a külmisszió mellett. Ettől kezdve jelentős növekedést mutatott az önkéntes diák mozgalom külmissziói ága (*Student Volunteer Movement for Foreign Missions*).

Mott még két évig maradt a Cornell Egyetemen mint a Y.M.C.A elnöke. Ezalatt megháromszorozódott a taglétszám, és pénzt tudott gyűjteni az egyetem további építésére is.

1888-ban diplomázott filozófiából és történelemből. Ebben az évben kezdte meg 27 éves szolgálatát a Y.M.C.A egyesült államokbeli titkáráként. Ebben az időszakban még számos keresztény közéleti funkciót töltött be, mind hazájában mind nemzetközi szervezetekben.

Mott az 1910-es edinburghi Világmissziói Konferencián amerikai methodista laikusként elnökölt. A konferencia meghatározó hatást gyakorolt a 20. századi ökumenizmus kibontakozására, illetve a protestáns missziós mozgalmakra. 1920-tól 1928-ig elnökként vezette a WSCF-et. Kiterjedt missziós és ökumenikus munkásságáért sokan korának legszeleesebb látókörű és legmegbízhatóbb keresztény vezetőjének tartották. Miután közvetlenül részt vett az Egyházak Világtanácsának (EVT) létrehozásában, a szervezet egész életére tiszteletbeli elnökének választotta. Legismertebb könyvének címe: „*A világ evangélizálása ebben a nemzedékben*” (*The Evangelization of the World in this Generation*) a 20. század elején missziós jelmondatává vált.

Az I. világháború alatt a Y.M.C.A felajánlotta szolgálatait Wilson elnöknek. Mott elnöke lett a National War Work Council-nak (Nemzeti Háborús Munkatanács), ezért a munkáért kitüntették. Tartotta a nemzetközi kapcsolatokat és segítette a hadifoglyok rehabilitációját különböző országokban.

Élete munkájának lenyűgöző az eredménye: 16 könyvet írt; több százszor repülte át az Atlanti-óceánt; több ezer beszédet tartott; rengeteg díjat kapott különböző országokból: Kína, Csehszlovákia, Finnország, Franciaország, Görögország, Magyarország, Olaszország, Japán, Izrael, Lengyelország, Portugália, Sziám, Svédország és az Egyesült Államok. Hat tiszteletbeli diplomát osztottak ki számára a Brown, Edinburgh, Princeton, Toronto, Yale, és Felső Iowa egyetemeken, és a tiszteletbeli diplomát kapott az Orosz Ortodox Egyháztól Párizsban.

Mott 1891-ben feleségül vette Leila Ada White Woostert, négy gyermek, két fiú és két lány született házasságukból.

A Nobel-díjat 1946-ban kapta meg a keresztény diákok nemzetközi szervezetének megalapításáért és megerősítéséért, amellyel a világbéke ügyét mozdította előre.

Mott magyarországi vonatkozása, hogy 1909-es látogatásának közvetlen hatására kezdték meg előkészíteni a Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség (MEKDSZ) megalapítását, amelyre 1910-ben került sor.

A Young Men's Christian Association (YMCA) és testvérszervezete, a Young Women's Christian Associati-

on (YWCA) mára egy világméretű mozgalommá nőtte ki magát, több mint 45 millió fővel. 124 nemzeti szövetségi tagja van a World Alliance of YMCA-nak. A YMCA/YWCA első magyar szervezete 1883-ban alakult meg Budapesti KIE (Keresztyén Ifjak Egyesülete) néven.

Összeállította: Szabó Ildikó

ANNO

Apróságok Wesley életéből

Wesley mellszobrának eredete. Culy, a híres angol szobrász, egyik vendégének megmutatta műtermét. Miután ez több híres egykorú ember mellszobrát megtekintette, egy másikhoz fordult, mely különösen feltűnt neki. Culy mestertől megtudta, hogy az Wesley János képmása. „E mellszobor”, mondta a művész, „Shelbourne lordjára ugyanazt a benyomást tette, mint önre. De e műnek különös története van és ezt el akarom önnek mondani, mint annak idején a lordnak.” Mikor a vendégszobába visszatértek, a következőket mondotta Culy úr az esetről: „Lord” mondá ő, „talán hallod Kegyelmed már valamit Wesley Jánosról, a metodizmus megalapítójáról?” „Természetes”, viszonzá a vendég, „Wesley – különös fanatikus!” – „Igen, Lord, Wesley urat gyakran kérték, hogy festesse le magát; de ő mindig megtagadta a kérelmet, mert ezt csupán hiúságnak tartotta. Minden kísérlet, őt rávenni, kudarcot vallott, úgy hogy végre barátai lemondtak óhajukról. – Egy napon eljött hozzám a templomunk ügyében. A régi tárgyra tértem és felkértem, hogy engedje meg, hogy róla mellszobrot mintázzak. „Nos”, mondottam én, „tudom, hogy a pénzt sokra becsüli, mert jót szeret vele cselekedni; ha kérésem teljesíti, úgy hajlandó vagyok az első tíz percnyi üléséért 10 Guineát adni (1 Guinea=25k.) és minden további percéért 1 Guineát.” „Hogyan”, mondotta Wesley úr, „jól értem én önt? Ön hajlandó nekem 10 Guineát adni azért, hogy rólam mellszobrot készíthessen! Jó, készen állok rá.” Erre levetette kabátját, lefeküdt a pamlagra és én nyolc perc alatt a legtökéletesebb mintát készítettem róla. Ezután megmosakodott és én kifizettem neki a tíz Guineát. „Jó”, mondotta Wesley, „sohasem kerestem még ily gyorsan pénzt, de mit tegyek vele?” Jó reggelt kívánva a kísérőjével elbúcsúzott tőlem.”

A tíz Guinea felhasználása. „Az első személy, akivel találkoztak”, beszélt Culy úr tovább, „egy szegény asszony volt, aki az utcán keservesen sírva járt és akibe három kis gyermek kapaszkodott, akik szintén zokogtak. Wesley megállt kísérőjével és kikérdezte a síró szegény asszonyt. Ettől megtudta, hogy férje börtönben került adósságaiért és hogy miután mindenét eladta 18 shilling tartozása maradt. Wesley átadott a szegény asszonynak egy Guineát.

Az adósok tornyában. Erre tovább ment, a boldog anya áldásaival elhalmozva. Ama kérdésére, hogy hol tudná elhelyezni pénzét a legjobban, Burton úr azt válaszolta, hogy az adósok tornyában. Elmentek ide és a portást megkérték, hogy vezesse őket a leginségesebbekhez. Erre az azt felelte, hogy a szegények után itt nem messzire kell fáradni. Mikor az első csoport közé jutottak, egy szegény ember, aki éppen burgonya héjat evett, ragadta meg a figyelmüket. A kérdésükre azt válaszolta, hogy már néhány hónap óta van e helyzetben és hogy semmi reménye nincs arra, hogy kiszabaduljon. Adóssága fél guineára rúgott; ezért volt elzárva. Wesley átadta neki a fél guineát, amit az a legnagyobb hálával fogadott és erre kiszabadult. Ellentétben így szólt a megváltott ember Wesleyhez: „Oh Uram, miután szegényeken kíván segíteni, szíveskedjék a lépcsőkön felfáradni, ha még nincs későn.”

„Azonnal felsiettek és olyasmit pillantottak meg ami a legnagyobb részvételre indította szívüket. Egy alacsony széken egy férfi ült a hátával feléjük fordulva. Már teljes csontváz volt, mert valójában nem volt már csak csont és bőr. Fejét kezére támasztotta és tekintete a szoba másik sarka felé volt irányítva, ahol egy asszony a sorvadás utolsó stádiumában feküdt és mellette egy holt gyermek hevert. Wesley úr azonnal orvosért küldött, de a szegény asszony számára nem volt segítség.

Néhány óra múlva meghalt, mint az orvos mondotta, éhség következtében. „Gondolhatja”, mondá Culy úr, „hogy ily nyomorral szemben a nyolc guinea, nem volt sok pénz. Semmiféle költséget nem kimélték, hogy a visszamaradt szenvedőt megmentsek. Ereje azonban annyira elfogyott, hogy hetek kellettek hozzá, mire elbeszélhető sorsát. Elbeszélése szerint tekintélyes kereskedő volt és egy szép hajadont vett feleségül, akit nagyon szeretett. Egy ideig boldogan éltek együtt, míg egyszer egy szerencsétlen vállalkozással elvesztette egész vagyonát és tönkre ment. Amint megtudta, hogy mindenét elvesztette, összehívta hitelezőit, közölte velük helyzetét és megmutatta nekik könyveit, melyek a legnagyobb rendben voltak. Mindnyájan készen voltak a kiegyezésre, csupán az ügyvéd nem, aki pedig állását a kereskedőnek köszönhette. Az összeg melyet követelt 250 fontot tette ki és ezért védecét börtönbe vettette. Hiába kísérelték meg barátai, az ügyvédet részvétre indítani, hajthatatlan maradt és így jutott a kereskedő az adósok tornyába, hova neje sírva követte. Miután jó képzettsége volt, egy ideig rajzolásal keresett és így gondoskodott férjéről és magáról is. Be tudtak úgy rendezkedni, hogy fogságukban legalább volt egy szükségfillérjük. A betegség azonban csakhamar meggátolta abban, hogy magáról és szeretteiről gondoskodják. Kényszerülve voltak ruhájukat elzalogosítani és így egyszerre az éhínségnek voltak kiszolgáltatva.

„Wesley épen a legborzasztóbb helyzetben találta őket. A gyermek meg volt halva és az anya követte azt. – Mikor Wesley e rettenetes dologról meggyőződött a hitelezőkhöz sietett és közölte velük azt, amit látott. Már régen nem hallottak semmit a kereskedőről, úgy hogy

azt hitték, hogy vagy meghalt, vagy elhagyta a várost. Ezen felül elment Wesley az ügyvédhez is és neki is elmondta a borzasztó esetet. De ez sem indította meg a kőszívű embert és kijelentette, hogy míg csak az utolsó fillért ki nem fizeti, nem hagyhatja el az adósok tornyát. Wesley újra felkeresett néhány hitelezőt és elbeszélte nekik a borzasztó szükségét, akik erre elhatározták, hogy összeadják az összeget és kimentik a kereskedőt. Egyesek 100 fontot, mások kettőt, némelyek pedig 300 fontot adtak. Így több pénze lett, mint amennyire szüksége volt. Most már a kereskedő ügye jobbra fordult; Isten annyira megáldotta munkáját, hogy két év után újra összehívhatta hitelezőit, és visszaszolgáltathatta nekik ama összeget, melyet olya nemesszívűséggel neki adtak. Üzlete annyira felvirágzott, hogy nemsokára valamennyi hitelezőjét kielégítette és utóbb még szép vagyonra is tette szert. Korábbi szenvedései olya mély benyomást tettek rá, hogy egy alapítványt tett ki kis kereskedők javára, hogy azok szükségükben segélyben részesülhessenek és oly borzasztó sorstól megóvassanak. Az első, aki ily módon segélyben részesült általa, az ő egykori kegyetlen ügyvédje volt.” – Így keletkezett abból az összegből, melyet Wesley mellszobrának kapott, az igazi felebaráti szeretet gyönyörű mintaképe.

Beszélik, hogy mikor Shelbourne Lordja e csodálatos történetet meghallotta, a Wesleyről alkotott véleményét megváltóztatta és azonnal egy tucatot rendelt meg mellszobrából, hogy ezekkel kastélyát ékesítse.

(Forrás: *Békeharang*, V. évfolyam, 20-21. szám – Budapest, 1914. október hó 15. - november hó 1.)

A szövegben szándékosan hagytuk meg az eredeti írásmódot. A Szerk.

Boldog mondások

„Boldogok a lelki szegények: mert övék a mennyeknek országa.

Boldogok, a kik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak.

Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet.

Boldogok, a kik éheznek és szomjúhozják az igazságot: mert ők megelégtetnek.

Boldogok az irgalmasok: mert ők irgalmasságot nyernek.

Boldogok, a kiknek szívük tiszta: mert ők az Istent meglátják.

Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.

Boldogok, a kik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa.

Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket és minden gonosz hazugságot mondanak ellenetek én érettem.”

(Máté evangéliuma 5,3-11)

AJÁNLÓ

Könyv

Paolo Coelho: Az alkimista

„A boldogságot pedig egy homokszemben is meg lehet találni. (...) Csak kevés ember megy azon az úton, amely számára ki lett jelölve, amely a személyes történet és boldogság útja. A többiek számára a világ rémisztőnek tűnik, és ezért valóban rémisztő lesz. A szív azután egyre halkabban szól, de sosem némul el teljesen.”

Film

Háború és Béke

színes, magyarul beszélő, olasz-amerikai történelmi dráma, 95 perc, 1956

rendező: King Vidor

szereplő(k): Audrey Hepburn (Natasha Rostov), Henry Fonda (Pierre Bezukhov), Anita Ekberg (Helene), Mel Ferrer (Andrei Bolkonsky herceg)

„Hinni kell a boldogság lehetőségében, hogy csakúgyan boldog legyen az ember.” Tolsztoj

A film Lev Nyikolajevics Tolsztoj klasszikus regénye alapján készült.

Eredj ki a szabadba, ki a földekre,
a természetbe, a napfényre. Eredj, és magadban
akard föllelni a boldogságot; gondolj a benned
és körülötted rejlő sok szépségre,
és boldog leszel.
(Anne Frank)

ÉLET ÉS VIDÁMSÁG

Néhány nyelvbotlás, melyek ugyan nem a boldogságról szólnak (sajnos), mégis vidámabbá tehetnek bennünket. Amikor elhangzottak, mi együtt nevtünk rajta. Tehát szabad nevetni!

„Édesanyámat beutalták a rómatológiára, mert konkurenciás a lába.”

„Mindennap be kell vennem két inkubátort.” Nem akarunk újabb nyelvbotlást, ezért nem tippelünk, de valószínűleg nem ezt rendelte az orvos.

„Szívtelenségben szenvedek.” Tudjuk, hogy nem ez a baj, mert nagyon is nagy szívvel imádkozik betegágyán sokunkért ez az illető.

„A testvérem gerincébe beépítettek egy Titanicot.” Biztos?

„A prédikátor elkábította a híveket valami metafórával, azért estek hanyatt.” Nem tudjuk, pontosan, hogy miért történnek ilyenek némely felekezetek istentiszteletein, de abban biztosak vagyunk, hogy nem metafórától esnek el az érintettek.

„Na, én biztos, hogy nem költözök idős otthonba, mert ott fogatlanok vannak.” Ebben lehet valami igazság, de ilyen hiányossággal rendelkezőket máshol is találunk. Legalább egyre kevésbé tudják kimutatni a foguk fehérjét.

Iklódyék, Kisvárdá

Ha csak boldogok akarnánk lenni, az könnyű dolog volna; ámde boldogabbak akarunk lenni a többieknél, s ez bizony csaknem mindig nehéz, mert a többieket boldogabbnak véljük annál, amilyenek valójában.
(Montesquieu)

RÍMELŐ

**Sophie Griesinger:
A legnagyobb művészet**

Nincsen nagyobb művészet semmi,
mint víg szívvel megöregedni.
Nyugodni, ahol tenni vágyom,
hallgatni, ha igazam látom.
Remélni, ha kétség van bennem,
a fájdalomtól eltűnni csendben.
Szeretni, és nem harcra kelni,
mindenkit szívvel megölelni,
tűnni, ha már nem fut a lábam,
nézni mást a szorgos munkában.
Ölbe tenni a kezét a kedvvel,
hagyni békén, hogy más övez fel,
s hol készség űzött tenni, jóra,
belátni, hogy eljött az óra:
gyengeség húz, lassult a vérünk,
mások mellett nem sokat érünk,
s mégis derűsen mosolyogva
fejünk betenni e járomba.

Mi adhat ilyen békességet?

Csak a szilárd hit, hogy az élet
ilyen Istentől küldött terhe
hazánkra készít fel, a mennyre.
Végső vonás fáradt szívünknek,
mi fáj, abból kioldoz minket,
s a hurokból, mely mindörökre
a világhoz, ide kötözne.

Ezt sosem lehet kitanulni,
ezért szükség harcba vonulni
napról napra bátran, keményen,
míg a szívünk megnyugszik szépen,
s alázatos vágyunk csak ennyi:
készségesen semmivé lenni.
(Iványi Tiborné fordítása)